

VAIDIKĀ UTSAVĀḤ

Védikus Ünnepek

Swami Shankaratilaka

VÉDIKUS ÜNNEPEK UTSAVA

Swami Shankaratilaka

Szerző© Minden jog fenntartva.

A könyv egyetlen része sem, beleértve a borítótervet, sem részben, sem egészben, semmilyen formában, akár írásban, akár elektronikusan, mechanikusan, vegyileg, fénymásolással, felvétellel, interneten vagy bármilyen más rendszerrel nem reprodukálható a kiadó vagy a szerzői jog tulajdonosának előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Gñyna Prakashana©

© 2024 Vedic Foundation Hungary

Leányfalu 2016.

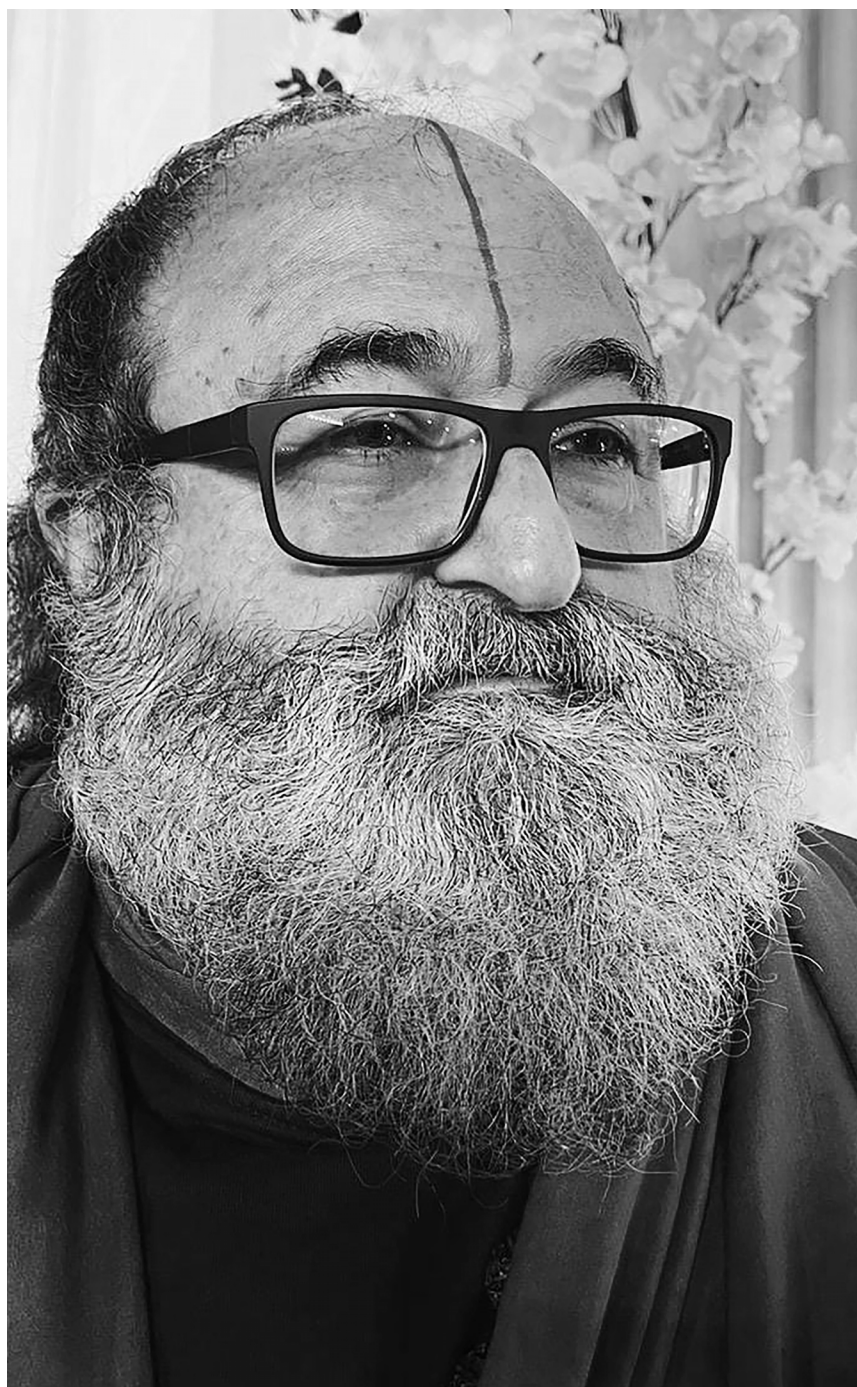
Magyarország

AJÁNLÁS

Azoknak ajánljuk ezt a könyvet akik betekintést szeretnének nyerni a védikus vallás legfontosabb ünnepeibe. Egy teljes ünnepkört járunk be, ahol a fesztiválok megannyi arculatát fedezhetjük fel. Ezen ünnepek olyannyira humánusak, hogy az életünk minden aspektusára rezonálnak. Bepillantunk az egészen könnyed és rendkívül szórakoztató ünnekeptől kezdve a több dimenziót átszelő és az emberi lét titkának feltárását megcélzó rituálék sokszínű világába. Célunk, hogy a védikus kultúrát érthetően ugyanakkor mélységeiben és magasságaiban is bemutassuk.

TARTALOM

Köszönetnyilvánítás	
1. Az utsava jelentése.....	11
2. Makara sankranti.....	15
3. Babaji.....	19
4. Mahashivaratri.....	27
5. Holi.....	35
6. Navaratri.....	41
7. Rama navami.....	49
8. Hanuman.....	53
9. A nagytiszteltű swami tilak.....	57
10. Shankaracharya jayanti.....	65
11. Gayatri jayanti.....	69
12. Gurupurnima.....	75
13. Raksha bandham.....	81
14. Krishna janmashtami.....	85
15. Ganesha chaturthi.....	89
16. Rishi panchami.....	93
17. Pitri paksha.....	95
18. Dipavali.....	99
19. Gita jayanti.....	107
20. Dattatreya jayanti.....	113
21. Purnima, amavasya, ekadashi.....	119
Köszönetnyilvánítás	

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönet Swami Shankaratilaka mesternek, aki a védikus iratokat testközelbe hozta, hogy a bölcsek tudását tolmácsolta nekünk. Megannyi tanítás során vezetett bennünket, hogy a vallásunk és kultúránk szertartásait megtanulhassuk, megértsük, elsajátítsuk és részünkké váljanak. Minden egyes tanítása új megvilágításba helyezte a rituálékat; az intellektuális megértés mellett a beavatások során megannyi misztikus réteggel gazdagította azokat. Hálásak vagyunk, hogy ez egy élő és folyamatosan gyarapodó tudás- és eszköztár, amelyet segítségül hívhatunk mind a saját, mind megannyi embertársunk javára.

Magyarország szerzetesi közössége - a Védikus Dharma Hindu Egyesület - örömmel és hálával fogadta ezeket a tanításokat.

1. Az utsava jelentése

Az Utsava (उत्सव) védikus ünnepet jelent. Örömteli fesztivál, amely a lelki tudatosságunk megerősítését szolgálja. A szent védikus iratok irányt mutatnak arra vonatkozóan, hogy hogyan tartsuk meg ezeket a különleges ünnepeket.

Az "Utsava" kifejezés bármely védikus fesztiválra használható, amely egy isten tiszteletére, egy meghatározott évszak, évforduló vagy egy fontos esemény megemlékezésére kerül megrendezésre. Az istenek tiszteletére tartott utsava elengedhetetlen ünnep abban az esetben ha egy istenség (szobor) felszentelésre került a templomban, az ashramban vagy az otthonunkban.

Az utsava arra is utal, amikor az isteni jelenlét a templom központi, legfontosabb részéből (garbhagr̥ha) sugárzik és kegyelmét szétárasztja.

Azon utsavák, mint a Mahashivaratri, Rama Navami, Janmashtami, Navaratri elsősorban nem szórakoztató ünnepek, amik az elme és az érzékek kielégülését szolgálnák. Lehet, hogy sokak számára ez így van, de a jógiknak, akik életüket a materiális síkon túl a lélek építésére összpontosítják, az utsavák lehetőséget adnak arra, hogy

megerősítsék ezt a tudatot és közelebb kerüljenek az istenihez.

Mivel nem vagyunk képesek az Önvalónkat felismerni és a felismeréshez vezető utat folyamatosan tudatosan járni, ezek az alkalmak segítenek, hogy legalább időszakosan emlékeztessenek bennünket az emberi lét céljára. Hidat képeznek a mindennapi teendőkre, problémákra összpontosító, korlátozottan működő elme és egy tágabb dimenzióban funkcionáló, szabadabb, emelkedettebb elme között.

Mindig is nagyon fontos volt, hogy legyenek ünnepek. Például egy ország számára a nemzeti ünnep alkalmával az emberek kilépnek mindennapi rutinjaikból, és újra megélhetik, emlékeznek az országukra, újra feléled a nemzeti hovatartozás iránti büszkeségük, a nemzeti tudatuk.

Hasonlóképpen a vallási tudatosság fenntartásához is szükség van ünnepekre. Az embernek vallásossá kell válnia, ha valóban azt szeretné, hogy a spiritualitása segítse életének minden területét. A spiritualitás egy érzés, egy érzelem, egy sor jó szándék, míg a vallásosság a spiritualitás pragmatikus megjelenítése. Ebből következik, hogy a vallásosság teszi lehetővé, hogy a spiritualitás testet öltjön, tetteinket tudatossá tegye, hogy ne veszítsük el magunkat a spekulációkban, elméletekben, feltételezésekben. A vallásosság összeköt egy hagyománnyal.

A spiritualitásnak nincs hagyománya, nem hoz létre doktrínát, nem hoz létre módszert, nem alapít iskolát. A vallásosság viszont igen.

Ezért léteznek utsavák, mert elősegítik a vallási tudatosságot. A Kumāratantra kijelenti, hogy "az utsava mind anyagi bőséget és szellemi felszabadulást ad, tiszta, egyensúlyt hoz a természetbe, boldogságot és jóságot ad a világnak, örök győzelmet és a törekvések beteljesülését biztosítja."

Az utsava segít hozzáférhetővé tenni a filozófiai gondolkodás mélységét anélkül, hogy a szokásos kötelező komolysággal kellene azt kísérni. Ezért az utsavákat a legtöbb esetben vidám, felhőtlen és boldog légkör veszi körül.

2. Makara sankranti, minden új év lehetőség a változásra

Swami Sivananda érdekes és értékes nézetet ad erről az ünnepről: „Makara Sankranti jött és ment, mint minden évben. Újévi fogadalmakat tettünk, és a hajó jóakarattal és reménnyel indult az óceán felé. Megnyugodtak a rejtett félelmek, és mint tiszta víz, amely áttöri a sötét mocsarat, könnyebbé váltunk, amikor elengedtük a nem kívánt terheket, óriási hittel bízva abban, hogy van okunk, jogunk, és rendeltetésünk, hogy azok legyünk, akik lenni akarunk, és hogy küzdjünk az óceán kalózaival, hogy ezt megvalósítsuk.”

A tudatalatti krokodilok (makara - szanszkritul) az elmében, melyek ezer csavart karma szülöttei, formálták nagy szörnyetegeinket, és ezek a szörnyetegek mindig ugyanoda, ugyanahhoz a kőhöz vezetnek bennünket, amikben mindig megbotlunk.

„A kő, amely mozog, a hely, amely nem áll meg” – azt jelenti, hogy ha változást akarunk az életünkben, akkor változtatnunk kell azon, amit teszünk. Naivitás lenne ugyanazt csinálni, és más eredményt várni; és mégis, kétszer, háromszor, négyszer, ezer alkalommal is megismételjük szokásainkat, és meglepődünk, hogy ugyanazok maradunk. Ezt a végtelen ciklust vagy a hibáink megismétlését szamszarának nevezzük.

Ha van szél (amelyet a Nagytiszteletű Mester Baba Bajaranga Das képvisel), és van egy hajó, amely szilárd hajótesttel navigál (amit tanítványa, a Nagytiszteletű Mester Swami Tilak képvisel), akkor mi lehetünk a tengerészek (Tilakanugas, azaz ezen Mesterek követői), akik a loka-k (létsíkok) hét óceánján hajózunk csodálatos mentőhajóinkkal, védelemmel a felszabadulás felé. Mi mást kívánhatnánk magunknak?

A szanszkrit "Sankramana" kifejezés „a mozgás kezdete” jelentéssel bír. Az a nap, amikor a Nap észak felé kezd haladni, Makara Sankranti néven ismert. Ez általában január közepén van.

A spirituális aspiránsok számára ez a nap különleges jelentőséggel bír. Azon hat hónapos időszak kezdete ez, amikor a Nap észak felé halad, nagyon kedvező számukra az életük célja felé vezető útjukon. Olyan, mintha könnyedén áramlanának Isten felé.

A Bhagavad Gítában a Nap északi irányba történő mozgásáról a következőket olvashatjuk:

Bhagavad Gíta, 8. fejezet, 24. sloka:

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ।
तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥

*agnir jyotir ahaḥ śhuklaḥ ṣaṇ-māsā uttarāyaṇam
tatra prayātā gachchhanti brahma brahma-vido janāḥ*

Tűz, fény, nappal, a hold fényes fázisa,
a Nap északi útja hat hónapon át,
akik ezen időszak alatt hagyják el testüket, és
ismerik Brahmant, azok Brahmanba jutnak.”

Amikor a híres Bhishma, a Pandavák nagyapja, halálosan megsebesült a Mahábhárata háborúban, a halálos ágyán addig várt, amíg elérkezett ez a nap, hogy végül elhagyja a földi síkot.

A sadhaka (spirituális aspiráns) számára ezen nap jelentés az, hogy megtisztítsa elméjét régi gondolkodási és érzelmi szokásaitól, és bölcs, határozott döntéssel haladjon az igazság, a szeretet és a tisztaság útján, ettől a szent naptól kezdve. A bölcsességet, az isteni tudást és a szellemi fényt jelképező nap, amely akkor távolodott el tőled, amikor a tudatlanság, a téveszme és az érzékiség sötétjében gyönyörködtél, most örömmel fordul észak felé, és feléd mozdul, hogy fényét és melegét még nagyobb bőségben árássa feléd és több étellel, energiával járjon át.

Ez egy újabb lehetőség arra, hogy – ahogyan azt a Nagytiszteletű Mesterünk, Swami Shankaratilaka mondja – megújítsuk, megerősítsük a sorsunkkal való egyezségünket.

3. Babaji, a mesterünk

Babaji volt a kedves beceneve a Nagytiszteletű Baba Bajaranga Das-nak, aki Swami Tilak mestere volt, és nagyon hosszú ideig élt. Azok, akik ismerték őt, már idősebb korban, azt mondták, hogy kétségtelenül több mint 100 éves volt.

A Babaji ashramának birtokaira vonatkozó nyilvántartások szerint Babaji 100 évvel ezelőtt vásárolta meg a földet. Logikus azt feltételezni, hogy Babajinak legalább 20 évesnek kellett lennie, hogy birtokba vehesse a területet, így ésszerű feltételezni azt is, hogy Babaji legalább 120 éves volt.

Lehet valaki ilyen idős? Igen, bár manapság ez ritka, de vannak nagyon különleges emberek, akik különleges időkben éltek és elérték ezt az életkort.

Swami Shankaratilaka szavaival élve:

„Hogyan nézett ki Babaji, amikor először találkoztam vele? Nagyon öreg volt. Beszélt? Nem, de Swami Tilak segítségével megértettük egymást. Mozgott? Nem, egy ideje már nem tudott mozogni, de reggelente meditációs ászanában maradt, és segítettek neki a napi fürdésben.

Életkorához képest tudatánál volt és felismerte a körülötte zajló eseményeket? Igen, és még akkor is megdorgálta Swami

Tilakot, amikor engedély nélkül elment egy konferenciákra velem. Swami Tilak úgy tekintett rá, mintha Babaji fia lenne, alázatosan, de néha játékosan.”

A mahasamadhi akkor következik be, amikor egy ilyen természetű jóg elhagyja a fizikai testét és felszabadítja elméje erejét.

Gondoljunk bele, hogy a megvilágosult Mester már nagy mértékben sugároz shaktit (spirituális energiát). Olyasmi ez, mint az az étel, amely egészséges és illatos, vagy mint a jó és tiszta, mély alvás, egyensúlyt és jó vibrációt kölcsönöznek; vagy mint amikor egy együttérző lelkületű személy másokkal van, és az empátiás energia, amit teremt, segít jó kapcsolatot kialakítani velük. Eképp a megvilágosodott emberek shaktit generálnak, olyat, ami átjárja az egész testüket, a sejteket, a csontokat, a legmélyebb lényüket is.

Ezért keresik az emberek a Mesterek megérintésének a lehetőségét, hogy áldást kapjanak, hiszen tudják, hogy ez gyógyír. Halálukkor a szellemi energiájuk oly módon szabadul fel, hogy az tovább él azon a helyen, ahol éltek, azokban aki ismerték őt, valamint azokban akik rajta meditálnak.

A Mahasamadhi a fizikai test elhagyását jelenti, amit nem sírással, hanem a mester formáján való meditálással tisztelünk, a nevük mantrázásával, valamint a shaktijuk, szellemi erejük invokálásával, amit tőlük kaptunk és őrzünk. Babaji ayurvédikus orvos volt, varázslatos képességekkel rendelkezett. Mindig ugyanazokkal a gyógynövényekkel dolgozott, amit a kis batyujában hordott. Ezt használta

minden betegségre, hiszen telítve volt hatalmas spirituális, szellemi, gyógyító erővel.

Családok több generáción át ismerték őt, s voltak hívei, akik közül sokan már nagyon idősök voltak. Egy 90 éves hívő azt mondta, hogy ő még gyerek volt, amikor Babaji a térdén ringatta. Senki sem tudta biztosan a születése idejét, valami természetfeletti dolog volt ez.

Swami Shankaratilaka ezt mesélte:

„Szerencsém volt megismerni őt! Ami lenyűgözött, az az volt, hogy az elmém könnyedén meditációba, nirvana-ba merült amikor mellette meditáltam. Elég volt annyi, hogy lássam, és máris tele voltam békével, pedig nem vagyok különösebben érzelmes alkat. Az evidencia és a megtörtént eseménynek szerint továbbra is azt gondoljuk, hogy ha Babajit invokáljuk, az segít a testnek, az elmének és a léleknek, és segít megváltoztatni a sorsunkat.

Babaji a mi varázsmesterünk. Kedves tanítványa, Swami Tilak pedig a Dharma-mesterünk, aki arra tanít bennünket, hogy hogyan szülessünk újjá. De mindig ott van a Gurujának a védelmező keze, Babajié. Babajinak hívták, mert öreg volt, nagypapa forma, a neve pedig Bajaranga Das, amely a majomarcú isten, Hanuman neve, aki egy mitikus alak az egész ázsiai kultúrában.”

Miért sírt Babaji?

Swami Shankaratilaka írja:

„Emlékszem, amikor a Nagytiszteletű Mesterem, Swami Tilak elmesélt nekem egy jelenetet, hogy megtanítsa arra,

milyen a Guru bánata, és hogy ennek a bánatnak nincs köze az érzelmi ragaszkodáshoz.”

Babaji néha sírt, amikor az emberek elhagyták az ashramát. Miután sokadszor előfordult ez a jelenség, Swami Tilak megkérdezte Babajit: „Ön gyakran mondja, hogy senki sem azért jön ide, hogy aztán elmenjen, de ha mégis távozik, akkor Ön nem ejt majd egyetlen könnycseppet sem értük; mindezt megértem, mert az illető a szívében magával viszi mindazt, amit ebben a tirthában, ezen a szent helyen talált. Magával viszi Rámát, ahogy Hanuman Rámát hordozta a szívében. Így bárhová is megy, a szívében ott lesz Ráma. Ez azt jelenti, hogy bár az emberek áthelyezik a testüket egy másik helyre, mégis magukkal viszik a veled való kapcsolatuk szellemét, mert te vagy Hanuman, te szolgálod Rámát, te Rámát hordozod a szívedben, és az emberek téged visznek magukkal a szívükben, és cserébe magukkal viszik a te szívedet is, amelyben Brahman lakozik. Ezt megértem, s megértem, hogy nem sírhatunk azokért, akik elmennek, ha szívükben Rámát viszik, mert ha valaki Rámával a szívében távozik, tudod, hogy csak távolság, csupán fizikai távolság van. Bár ez némi szorongást kelthet, ugyanakkor kedvességet is, mert tudjuk, hogy a lelkünkkel kell kommunikálnunk. Azt is megértem, hogy nem kell sírni azért, aki elment anélkül, hogy Rámát a szívében magával vinné, mert ő bezárta szívét Ráma előtt, és nem akarta szolgálni Hanumant, aki Ráma szolgálója. Értem ennek a szövetségnek a jelentését: a Ráma szolgálójának a szolgálójává válni. De akkor miért sír Ön, amikor az emberek távoznak?”

Babaji így válaszolt:

„Azért sírok, mert nem értetted meg, mennyire nehéz

lehetőséghez jutni, hogy kapcsolatba kerüljünk Rámával, hogy énekeljük Ráma nevét, énekeljük ezt a Sat-Namat (a valódi nevet), hogy lehetőségünk legyen újjászületni ebben az életben és ebben a pillanatban, amikor a szívünk tele van a világgal, és nem hagy helyet Rámának. És amikor ott a lehetőség, hogy Ráma lábainál legyünk, és a Guru lábain látjuk Ráma lábait, az emberek nem látják, mert a szemük vak, mert túl sokat látnak a világból, és ezért nem látják Rámát. Ezért sírok, mert tudom, hogy szenvedni fognak, és újra el fogja nyelni őket a samsara hibája, és számukra ez az élet olyan lesz, mintha egy gyertyát égetnének el, mint elvesztegetett idő, hogy újra belemerüljenek a szenvedésbe, és nemcsak a születés miatt, hanem azért, mert vakon fognak újra megszületni, és nincs nagyobb bánat, mint amikor lehetőség van látni Rámát, és valaki bezárja a szemét, hogy a világot nézze.”

Akkor Swami Tilak megértette, miért olyan nagy a mestere. Ez a történet azt magyarázta, hogy a mesterek szívében érzett bánat nem más, mint az, hogy látják tanítványaikat visszaesni a világ óceánjába. És bár a mester keze folyamatosan próbálja tartani a fejüket, hogy ne fulladjanak bele a samsarába, ők mégis kinyitják a szájukat, hogy magukba nyeljék a világot.

Baba Bajaranga Das relikviái

Swami Tilak egy gyönyörű verset írt, amelyben Babaji isteni természetét írta le:

„Mindenki, aki rajtad meditál, kétségkívül eléri az örök boldogságot.”

Swami Tilak azt akarta, hogy a csodálatos Granada városa,

Spanyolországban, a nyugati világ szellemi központjává váljon, ahol a szellemi keresők inspirációra és tanulásra találhatnak a Védikus hagyományokból. Egy hely legyen ez, ahol áldást és szellemi erőt kaphatnak. Ennek érdekében Babaji relikviáit ebbe a városba helyezte, és tudását a Tisztelt Swami Shankaratilaka vonalán hagyta.

Swami Tilak Granadát második otthonának tekintette. Az első otthona a Tisztelt Mesterének, Baba Bajaranga Dasnak a remetelakja volt.

Évente egyszer mindenki, aki szeretné, szellemi áldást kaphat nagyobb intenzitással, ha közvetlenül megérinti Babaji relikviáit, amelyekben ott lakozik az Ó misztikus ereje. Kétségtelenül minden Tilakanuga az egész világon arra vágyik, hogy eljöhessen és közvetlenül megkapja Babaji relikviáitól az áldást.

Baba Bajaranga Das - Maha Samadhi

A Védikus Alapítvány Yoga magazinjában, 1979. február 13-án jelent meg egy cikk, amelynek címe: „A Hamsza Istenhez repült”. A cikkben a következő hírt adták közre:

„India egy apró pontján, néhány ember a szívében érezni fogja a fájdalmat melyet egy szent és bölcs férfi elvesztése okoz, akiről a helyi öregek azt mondták, hogy több mint 120 éves volt, míg mások biztosak voltak benne, hogy a 140 évet is meghaladhatta, mivel kedvesen mesélték, hogy Babaji őket ringatta a térdén, amikor még nem voltak több mint öt évesek. Egy több mint 70 éves öreg azt mondta, hogy amikor először találkozott Babajival, már ősz haja és ráncos bőre volt.”

Pujya Baba Bajaranga Das ji Maharaj, akit szeretettel Babajinak és Maharajinak hívtak tanítványai, Swami Tilak mélyene tisztelt Gurudevája (Isteni Mestere) volt.

A Yoga Magazin folytatja: „Február 13-án, ahogy értesültünk, Maharaji elhagyta a fizikai testét, de tiszta szeretete, amely, ahogy Swami Tilak is mondta, leginkább jellemezte és vonzotta magához az embereket, továbbra is inspirálni fog bennünket, mindazokat, akik megkapták a kegyelmet, hogy személyesen ismerhettük őt, és közvetlen tanítványait, akik éveken keresztül életüket áldozták az ő szolgálatában.”

Swami Tilak mesélte nekem, hogy Babaji gyakran magával hordott egy kis táskát, amelyben gyógynövények voltak, és ezeket adogatta a hozzá forduló embereknek, akik különféle betegségeikre kértek tőle gyógyírt. Számos faluból, sok esetben a Babaji lakóhelyétől távolabb eső helyekről is nagy tömegben érkeztek hívők, hogy látogatást tegyenek nála, tiszteletüket fejezzék ki, miközben értékes utasításokat vártak tőle életük helyes irányításához.

Nem tudjuk, hogy Babaji nagy vitalitása, amiről hónapokkal a fizikai távozása előtt is tanúbizonyságot tett, vajon azért volt-e, mert ayurvédikus orvos volt, vagy mert az önuralma és tiszta élete eredményeként a fizikai, mentális és spirituális ereje oly mértékben kibontakozott. Én úgy gondolom, hogy mindkét tényező szerepet játszott.

Szolgálatja és önkéntes tevékenysége kifogyhatatlan volt. Ami a leginkább lenyűgözött benne, az a hatalmas alázata. Az emberek iránt érzett szeretete olyan mértékű volt, hogy anélkül, hogy bármit tudott volna a nyugati világról, sem

geográfiáról, sem antropológiáról, amit csak az indiai zarándoklatai során tapasztalt, arra utasította legkedvesebb tanítványát, Swami Tilakot, hogy járja be a világot, és mutassa be a materializmus elől kiolthatatlanul élő sannyasin (lemondó) képmását, mint önzetlen és altruista ösztönzést az emberi fejlődésre. Mert, ahogy Babaji mondta: „A világot az önző érzékiség tüze emészti.”

„Mint a Yoga Magazin főszerkesztője – írja Swami Shankaratilaka–, kötelességemnek érzem, hogy szomorú fájdalomukat kifejezzem, és emlékezzem meg e tényről ebben a szerkesztői írásban, a magazin érzéseit és ideológiáját képviselve. Mint spirituális ember, bánkodom a még tiszta védikus spiritualitás egy támaszának elvesztése miatt. Babaji tovább él minden tanítványa szívében, és ösztönöz bennünket arra, hogy legalább egy kicsit átvegyük az ő univerzalizmusát, bölcsességét és szentségét.”

A Tisztelt Mester Baba Bajaranga Das szent mantrája
Om Shri Sadgurave Bajaranga Dasaya namah!

4. Mahashivaratri a legkedvezőbb éjszaka

A Védában Brahmant az Abszolút Lénynek hívják. Három hatalma vagy trimurti-ja van: a megnyilvánulás hatalma (Brahma), a megőrzés hatalma (Vishnu) és a pusztítás hatalma (Shiva).

Shiva hatalma a változásé vagy a pusztításé, hogy újra megnyilvánulhasson.

Shiva jelen van minden lényben, mivel ő az a tudat, amely minden tudatot áthat.

Shivaratri, vagy Mahashivaratri, a Shiva éjszakáját jelenti (a "ratri" éjszakát jelent), és a védikus kultúrában egyike a legkedvezőbb napoknak, melyet Shivának szentelnek. Különbözik más ünnepektől abban, hogy nem olyan szórakoztató, hanem inkább egy lemondásra és imádságra szánt éj.

Ez a nap és éjszaka arra szolgál, hogy a Shiva iránti odaadást meditációval, japával (szent név ismétlésével), Shiva történeteinek hallgatásával, kirtannal (vallásos énekléssel), szertartások és áldozatok bemutatásával fejlesszük, hogy a nap végén megtisztuljunk a tudatlanságtól és megismerhessük Brahmant.

Shivaratri fontossága szorosan kapcsolódik az amavasya-hoz, a hold nélküli vagy újhold éjszakájához. Az amavasya szimbolikusan a spirituális tudatlanságot, vágyat, kapzsiságot, téves tudást, irigységet, haragot képviseli, és ezért a Shivaratri egy különleges vallási ünnep, amikor Shivát megörvendeztetjük, hogy Ő vezessen bennünket, hogy eltávolítsuk mindezeket a rossz tulajdonságokat, és elérjük azt a megértést, hogy Shiva az igaz tudat minden lényben, akár élő, akár élettelen.

Mahashivaratri eredete

Számos mítosz létezik a Shivaratri eredetével kapcsolatban. A legtöbb történet a Puránákból származik. Érdeemes megjegyezni, hogy szinte minden történet éjszaka zajlott, és ez az egyik oka annak, hogy Shivaratrit éjszaka ünnepeljük.

Másrészt, éjszaka a materiális világ nyugodt, csendes, alvó, így könnyebben tudunk a valódi énünkről való tudatosságra összpontosítani, elkerülve a materiális zűrzavart.

Mahashivaratri ünneplésének egyik eredete az a történet, amikor Vishnu és Brahma vitába szálltak arról, hogy melyikük a hatalmasabb. Ez a vita odáig vezetett, hogy Shiva közbelépett, és azt mondta, hogy aki megtalálja a Shivalingam kezdetét vagy végét, az lesz a leghatalmasabb. Ekkor Shiva hatalmas tűz oszlopként jelent meg előttük. Vishnu leereszkedett, hogy megtalálja az oszlop kezdetét, Brahma pedig felrepült, hogy a végét keresgélje. Mindketten utaztak, de nem találták se a kezdetét, se a végét.

Mivel ez a keresés eredménytelennek bizonyult, Vishnu és

Brahma imádcoztak Shivához, aki ekkor megjelent előttük Jyotirlinga formájában, és ezen a napon, amikor Shiva ebben a formában megjelent, ünnepeľjük Shivaratrit. Ez a nap egyúttal Shiva hatalmasságát is szimbolizálja, mint egy lingamot, egy hatalmas oszlopot vagy falat, amelynek nincs sem kezdete, sem vége, és valóban Brahman, az Abszolút szimbóluma.

Egy másik mítosz Mahashivaratri eredetével kapcsolatban egy vadász történetéhez kapcsolódik, aki elkötelezett bhakta vagy Shiva hívő volt. Egy kritikus helyzetben egész éjszaka sírt, és anélkül, hogy tudta volna, könnyével megmosdatott egy Shivalingat, majd bilva leveleket ajánlott fel neki. Másnap reggel megszabadult a problémájától. Ez a történet is azt sugallja, hogy a legfontosabb az odaadás, nem a bonyolult rituálék.

Ezen a napon úgy tartják, hogy a bolygók helyzete oly módon alakul, hogy Mahashivaratri éjszakáján természetes módon megemelkedik az energia az emberben. Emiatt hagyományosan úgy tudjuk, hogy fizikai és spirituális szempontból is jótékony hatású, ha ébren maradunk és tudatosak vagyunk egész éjszaka.

Miért imádják Shiva istent Linga vagy Lingam formájában?

A hinduizmusban a legerjedtebb módja annak, hogy Shivát imádják, az a Linga formájában való tiszteletadás. Ezt Shivalingaként is ismerjük. A Linga szimbólum egy kísérlet arra, hogy formát adjanak annak, ami formátlan, azaz az Abszolútnak, vagy más néven Brahmának. Amikor egy Lingamot Yoniba helyeznek, az Shiva és Shakti egyesülését

jelenti, a teremtés elvét.

A Linga szó szanszkritül szimbólumot vagy jelet jelent. Az első Lingával kapcsolatos említések egyike a Svetasvatara Upanishadban található, ahol azt mondják, hogy Shiva, az Abszolút, nem rendelkezik lingával (jellel vagy szimbólummal). Egyszerűbben fogalmazva: Brahman meghatározhatatlan, ő nem más, mint "a-linga", formátlan.

Azonban egy átlagos ember számára nem lehetséges, hogy közvetlenül imádja a Brahmant, mivel az túl van minden formán és jellemzőn. Az emberi lényeknek szükségük van egy érzékszerveinkkel felfogható formára, amelyhez imádkozva közeledhetünk.

Mikor őseink a vadonban éltek, az egyik legnagyobb rejtély számukra a megújulás vagy regeneráció folyamata volt. Ez lehetett az a pillanat is, amikor kifejezésre próbálták juttatni az Abszolút Erőt. Természetes volt, hogy a férfi reprodukciós szervét tekintették ideális szimbólumnak, mivel az a regenerálódás erejét és hatalmát képviselte. Ha tiszta elmével és előítéletek nélkül nézzük, beláthatjuk, hogy Shiva linga formája a legegyszerűbb és legártatlanabb módja Brahman megjelenítésének, amit őseink hoztak létre, tisztán a természetből.

Hogyan ünnepeljük Mahashivaratrit?

A hagyományok szerint a hívek már a nap elején felkészülnek az ünneplésre. Reggel rituális fürdőt vesznek, tiszta ruhát öltenek, és elmennek a Shiva templomokba, hogy tiszteletüket tegyék az istenség előtt. Ezután folytatódik az ünnepségek

otthon, templomban, vagy egy védikus közösség, sangha társaságában, akik szintén ünneplik ezt az eseményt.

Szokásos, hogy ezen a napon böjtöt tartanak. Ha valaki nem képes vagy nem kell böjtölnie egészségügyi okokból, akkor gyümölcsökből, gyümölcslevekből, vagy egyéb korlátozott étrendből álló böjtöt tart. Ha valaki gyógyszert szed, akkor nem ajánlott böjtölni, hanem tanácsot kell kérni az orvostól. Éjjel virrasztást tartanak, a szertartások, imák, japa, kirtan végzésére összpontosítva, hogy Shiva jelenlétét és áldását érezzék.

Ha valaki nem képes böjtölni vagy ébren maradni egész éjszaka, akkor énekelhetik az „Om Namah Shivaya” mantrát, vagy más imákat Shivához.

Ha valaki nem tudja ünnepelni ezt az utsavát templomban vagy más hívőkkel, és van otthon egy Shivalingaja, akkor azt este megfürdetheti egy tej, joghurt, cukor, méz és ghee (tisztított vaj) keverékében. Ha ez nehéz, akkor tiszta víz is elegendő, mert Shiva mindent elfogad, amit nagy odaadással ajánlanak fel.

A templomokban ezen az ünnepen különleges pujákat (szertartásokat) és abhishekákat (Shivalinga fürdetését) végeznek, ahol tej, ghee, cukor, joghurt és méz használatos. A szertartások és felajánlások éjszaka folytatódnak. A papok mantrákat mondanak és irányítják a szertartásokat, miközben a hívek figyelik és egyesülnek a pap által végzett imádságokban és odaadásban. Mindez azért van így, mert a rituálék szigorúan a Shiva Purána előírásai szerint zajlanak, amely a napi szertartások módszereit is leírja.

Minden egyes hozzávaló, amit a Shivalinga-ra öntenek, különböző jelentéseket szimbolizál. A tej a kegyet, a joghurt a bőséget, a méz az édes beszédet, a ghee a győzelmet, a cukor a boldogságot, és a víz a tisztaságot jelképezi.

Mahashivaratri ünnepe másnap reggel, a napfelkeltevel ér véget, amikor a hívek megszakítják böjtjüket és prashadot (felszentelt ételt) fogyasztanak, amit a szertartások és felajánlások alatt adtak az istenségnek.

Úgy tartják, hogy a Shiva iránti odaadás Mahashivaratri alatt felszabadítja a hívet a múltbéli bűneitől. Ezzel kiszabadul a születés és halál körforgásából, eléri a mokshát, vagyis a megszabadulást.

A Puránák szerint Mahashivaratri fogadalmának betartása segít uralni az emberi életet sújtó két nagy erőt: a Rajas gunáját (a szenvedélyes aktivitás minőségét) és a Tamas gunáját (a tudatlanság minőségét). Amikor a hívő böjtöl és egy egész napot valamint éjszakát Shiva lábainál tölt, elméje kontrolláltabbá válik. Az olyan démonok és szenvedélyek, mint a vágy, harag és kapzsiság, legyőzhetők, ezzel megszerezve az uralmat a Rajas guna felett.

A legjobb mantra, amit Mahashivaratri alatt lehet ismételni, a Panchakshara Mantra, azaz „*Namah Shivaya*”, amelyet a legtöbben „*Om Namah Shivaya*”-ként ismételnék.

Sokan kíváncsiak arra, hogy mi lesz az eredménye a mantra ismételtetésének. Soha ne várj csodákat a mantra ismétlésétől. Minden mantra célja az odaadás erősítése és fejlesztése. Gyakorolhatjuk őket a koncentráció fejlesztéseként is, bár ezek

sokkal mélyebb jelentéssel bírnak.

A "nama", "rupa" és "sambat" (név, forma és tulajdonság) ugyanazt jelentik. A mantra belső erőt ad és fontos változásokat idéz elő a személy spirituális fejlődésében. Csak az istenek adnak kegyelmet a megfelelő dolgokhoz, amikor valaki odaadással és odaadó szívvel ismétli a mantrát.

5. Holi

Ez az utsava Holika, Hiranyakashipu király gonosz nővére és Prahlada herceg nagynénje történetéhez kapcsolódik. A király azt hitte, hogy ő az egyetlen isten, akit népe imádhathat, de a herceg, Prahlada, Vishnut imádta, amitől a király nagyon felháborodott.

A király kegyetlenül büntette a fiát, de semmi nem változott. Ekkor Holika, a nagynénje úgy döntött, hogy egyedül az lehet a megoldás, ha megöli a herceget, és meghívta őt, hogy üljön le vele egy máglyára. Holika egy tűzálló köpenyt viselt, amely megvédte volna a lángoktól. De a köpeny varázslatos módon tulajdonost váltott, és megvédte Prahladát, miközben Holika a lángok között elpusztult. Abban a pillanatban, naplementekor, Vishnu, a herceg által imádott isten, megjelent és megölte a gőgös királyt.

Egy másik legenda a Radha és Krishna szerelmi történetéhez kapcsolódik, és elmagyarázza a színek használatának okát ezen a különleges ünnepen. Ebben a történetben Krishna megkérdezte édesanyját, Yashodát, miért van az hogy Radha bőre fehér, míg az övé sötét. Yashoda azt válaszolta, hogy ha Krishna nem szeretne irigykedni Radha bőrére, egy lehetséges megoldás, ha sötét színekkel kifestené az arcát. Így

mindketten egyformák lennének.

Ezen a napon mindenki színes port dobál egymásra, és nincs különbség az emberek között: bárki is legyen, az utcán mindenki színes port szór mindenkire.

Holi a tavasz kezdetét jelzi, és a természet tavaszi szépségében és illatában megjelenő isteni jelenlétet fejezi ki. Ez az ünnep arra emlékeztet bennünket, hogy az isteniség mindenben jelen van, de különösen az emberi lényben. Ezért mondják, hogy az ember Isten képmása. És mivel Isten a teremtő, mi is rendelkezünk a teremtés hatalmával. Az embernek nem kellene pusztítania, hanem teremtenie.

A tavasz köszöntése azt is jelenti, hogy elismerjük, hogy minden, ami létezik, azért létezik, mert szükséges. Ez arra tanít bennünket, hogy tiszteljük mindazt, ami körülöttünk van, és hogy megértsük, hogy minden az "Egész" részét képezi, és maga az Egész az isteni jelenlét.

Az ünneplés a Holi előtti este kezdődik, amikor egy máglyát raknak, ahol az emberek összegyűlnek, vallási rituálékat végeznek, és imádkoznak, hogy belső gonoszságukat elpusztítsa a máglya tüze. Ez egy szimbolikus emlékezés a jó győzelméről a rossz felett. Az ünnepségek hivatalosan is a tavasz kezdetét jelzik, és a termékenység, a színek, valamint a tél szürkése felett aratott győzelmet ünneplik.

A tavasz elsősorban mentális változást és hormonális változást is jelent. Az egész világon a tavasz a újjászületés szimbóluma, mert lehetőséget ad a tél halálából való újjáéledésre. Ezt maga a természet is mutatja.

A Purána szerint Holika, Hiranyakashipu nővére sötétségbe és szürkéségbe borította a világot, mivel minden eget felhőkkel takart, ami a napot is elrejtette. Ez depressziót, szomorúságot és negativitást hozott az emberek életébe.

Ezért, hogy megszabaduljanak ettől a démoni hatástól, egy istennő lépett elő, hogy segítse az embereket a sötét állapotból való kilépésben. Az istennő női aspektusa teremtő és megújító. Ő a Durga istennő, aki Katyayani néven jelent meg, és háborúba kezdett a gonosz erővel, amelyek az emberi gondolkodásban, beszédben és szívben akadályozták az embereket.

A gondolkodás helyes megváltoztatása fontos a harmónia megteremtésében, hogy megfelelően programozzuk elméinket, szavainkat és cselekedeteinket, és így kommunikáljunk önmagunkkal.

A neurolingvisztikai programozás (NLP) segít a változásokban, hogy megváltoztassuk magunkat. Ha mindig azt mondjuk másoknak, hogy mennyire rosszul érezzük magunkat, az nem valódi megkönnyebbülés, hanem egy hamis felfrissülés, mert ezzel csak megerősítjük a szenvedést és a negativitásra való hajlamot.

Katyayani a gondolatok démonait küzdi le, amelyek fájdalmas helyzeteket és nehézségeket okoznak az emberek között. Az ilyen szavak és cselekedetek sokszor elzárják a lehetőségeket, hogy kapcsolatokat építsünk vagy helyreállítsuk a megszakadt viszonyokat.

Katyayani a szívben is harcol, hiszen érzelmeink a

kommunikációnk alapján alakulnak. Ha haragot, frusztrációt vagy negatív érzelmi átvitelt érzünk, nem leszünk képesek segíteni másoknak a szenvedésükből való megszabadulásban. Ehelyett mások szenvedésébe merülhetünk, és saját magunkat is eltemethetjük velük.

Ezért az első lépés ahhoz, hogy pozitívabbá váljunk, az, hogy kívánjuk elhagyni a negativitás állapotát, és akkor Katyayani megajándékoz bennünket tavaszi kívánságokkal, mint a színes porok szórása, hogy megszabaduljunk a szürke élet látványától, amit Holika teremtett a napot eltakarva.

Holi tehát a tavasz köszöntése, és egyúttal a Tamas guna (sötét energia) feletti győzelem ünnepe, amely elnyomja az elmét. Ezért a színes szivárvány a szimbóluma.

Ezen az ünnepen a tavasz, valamint az újjászületés kívánságaival a világot virágokkal és színekkel díszítik, új reményeket teremtve, eltüntetve a napfényt eltakargató felhőket. Ezért festik színesre az embereket, és örömmel látják, ahogy mások is kilépnek a szomorúságukból. Holi alatt mindenki játszik másokkal, színes porba borítják egymást, táncolnak és énekelnek.

Táncolni, játszani, bohóckodni, eltávolítani a komolyságot és nem megsértődni, ha az emberek összemázolják az arcodat és ruhádat. Mindezt mindenki másnak csinálja, mindenki színes port szór mindenkire, hogy kifejezze, hogy van remény, legyőztük a szomorúságot, és pozitivitást ültetünk el, azt mondva, hogy soha többé nem leszünk bolondok, abbahagyjuk a negativitás és szomorúság életben tartását. Ez Holi igazi jelentése.

Érdemes úgy élni az életet, hogy magas fokú alázattal és hálával éljünk.

Boldogan élni a dolgokkal, amikkel rendelkezünk, legyenek azok nagyok vagy kicsik.

A béke akkor kezdődik, amikor az elvárások véget érnek.

Kérdés a Mestertől, Swami Shankaratilakától:

"Elérkezik-e az örök tavasz az emberiség számára?"

A Mester válasza:

„Ez nem lehetséges, mert az ember természeténél fogva kapzsi, mivel a kapzsiság a lények természetéből fakad. Minden lénynek cselekednie kell ahhoz, hogy életben maradjon, de az ember ezen kívül a cselekvéshez bonyolultságot ad, és azt akarja, hogy „szuperéletet” éljen, teljesen jól és teljesen kényelmesen, és ebben az ember összezavarja az életét, mert nem tudja, hogyan kell mérsékeltnnek lenni. Ezt soha nem láttuk meg, és soha nem is fogjuk, mert ez az emberi lény alapvető tulajdonsága.

Tanuljunk a bölcsektől, hogy hogyan lépünk túl bizonyos kötődéseken és kapzsiságokon, amelyek nem tesznek boldoggá sem minket, sem másokat, és arra ösztönöznek, hogy mindig a tavasz állapotában éljünk, még akkor is, ha mindenféle nehézség adódik.”

6. Navaratri a kilenc éjszaka fesztiválja

A Navaratri jelentése "kilenc éjszaka" (a "nava" jelentése kilenc, a "ratri" pedig az éjszakákat jelenti). Egy kilenc éjszakát, tíz napot átölelő periódus.

Ezeket az éjszakákat Durga istennő tiszteletének szenteljük, aki az univerzumot átható abszolút energia megnyilvánulása, ebből kifolyólag különböző módon nyilvánul meg.

Ezen a 9 napon az Isteni Anyához fohászkodunk, imádkozunk és teszünk felajánlásokat, hogy áldásában részesüljünk, hogy segítsen a betegségeken és egyéb problémákon felülkerekedni.

Az Isten Anya mivolta

A Navaratri egy olyan ünnep, ahol Istent Anyaként tiszteljük. A hinduizmus az egyetlen vallás a világon, amely ilyen fontos szerepet ad Isten anyai aspektusának.

Rituálisan, hogy biztosítsák a jó termést és elősegítsék a kilenc bolygó akaratát, a nők különböző gabonafélék kilenc fajtáját ültették el kis edényekben ezen a kilenc napon, majd

a növekvő növényeket felajánlották az isteneknek.

A Navaratri évente kétszer ünnepeljük, jóllehet a két fő Navaratri kívül létezik még a két Gupta (rejtett, titkos) Navaratri is.

Az első Navaratri a kéthetes fényes időszakban (shukla paksha) ünnepeljük az Ashvini holdhónap során, amely szeptember/októbernek felel meg a Gergely-naptár szerint. Sharada Navaratri – őszi Navaratri

/A Shukla paksha, a növekvő hold, újholdkor kezdődik (Amavasya) és teliholdkor ér véget (Purinima)/

A második Navaratri a kéthetes fényes időszakban ünnepeljük a Chaitra holdhónapban, amely március-áprilisra esik. Chaitra Navaratri vagy Vasantha Navaratri = Chaitra holdhónapban vagy tavasszal tartott.

Navaratri dátumai az őszi és a tavaszi nap-éj egyenlőséghez kapcsolódnak.

A Navaratri éjszakák mindegyike Durga istennő egy-egy formájának szenteljük:

- 1) Shailaputri Mata – aki erényt és állandó elkötelezettséget ad az isteni ideálok eléréséhez.
- 2) Brahmacharini Mata - aki kitartóan halad Brahman felé.
- 3) Chandraghanta Mata - azt az elmét képviseli, amely nem hajlandó hallgatni a negativitásra, mindig Shiván elmélkedik.
- 4) Kushmanda Mata - aki akaraterővel áld meg, hogy

megtehessük a szükséges lépéseket az Istenséghez való közelebb jutáshoz.

5) Skanda Mata - aki a jó és a rossz megkülönböztetésének és belátás ajándékát adja, valamint az előbb említett erők megerősítését.

6) Katyayani Mata - aki kitartóan harcol a gonosz és álnok entitások megtévesztő ereje ellen.

7) Kalaratri Mata - aki meghódítja az időt, aki navigál a sötét éjszakában, vagyis időt, életet, elmét ad, hogy megakadályozza a démoni és sötét erők növekedését benned.

8) A Maha Gauri Mata – aki érettséget, szabadságot és nyugalmat jelent; semmi sem törheti meg a nyugalmadat.

9) Sidhidatri Mata - aki tele van misztikus erők kincseivel Durga megjelenési formái.

Durgát általában tíz karral ábrázolják, (de találhatunk 8, 12, 18 karú ábrázolást is) amikben kardot, kagylókürtöt, korongot, imafüzért, harangot, poharat, íjat és nyílveeszt, lótuszvirágot, háromágú villát, buzogányt, pajzsot, villámot, kígyót, lándzsát tart.

Általában oroslánon ülve mutatják be, innen ered a méltóságos neve.

Simhavahini, aki "a vadállatok királyát üli meg". Testét gyönyörű, piros ruha és ékes kiegészítők díszítik. A haja kontyba szedett, amely aztán buja hullámokra esik szét, s

halovány fényességével nyugtat bennünket. A különböző fegyverek azt a hatalmat jelképezik, amely segítségével a világegyetemet irányítja, hogy az az akaratának engedelmeskedjen.

Navaratri idején Shri Durga Devi isteni ereje a gonosz, ártó ellen, teljesen mértékben aktív és jelen van.

A kilenc nap az isteni szentháromság női formái szerint is felosztható:

a) Az első három napban Shri Durgát Kaliként imádjuk, aki képes minden tisztátalanságunkat elpusztítani.

b) A következő három napot Shri Lakshminak szenteljük, akinek hatalma kimeríthetetlen jólétet biztosít bhaktáinak anyagi és szellemi téren egyaránt.

c) Az utolsó három napot Shri Sarasvati Devinek, a bölcsesség és a tudás istennőjének szenteljük.

A Chaitra Navaratri Ram Navamiban, a Sharada Navaratri pedig Durga Pujában és Vijayadashamiban éri el csúcspontját.

A tizedik napot Vijayadasaminak hívják. Vijaya jelentése: a saját elme feletti győzelem, ami csak akkor valósul meg, ha Kalit, Laksmi és Saraswatit tiszteljük.

Mantrák az áldásért, punya-ért

Durgā gāyatrī mantra:

Kātyāyan'yai ca vidmahē, kan'yakumāryai dhīmahi. Tannō
durgā pracōdayat.

Durgashtakshar mantra

Hrīm duṁ durgāyai namaḥ.

Navārṇava mantra

Aim hrīm klīm cāmuṇḍāyai viccē nnamaḥ

Hogyan működik a Mantra?

Amikor elmondasz egy mantrát és azt többször ismétled, egy bizonyos frekvenciára hangolsz. Az adott hang és ez a frekvencia kapcsolatot létesít a kozmikus energiával és azt hozzád vonzza. Így egyensúlyba hozhatjuk az energiákat és növelhetünk egy bizonyos típusú energiaszintet, amely lehetővé tesz egyfajta cselekvést és eseményeket.

Úgy tartják, hogy minden mantra egyetlen, szent eredeti hangból származik: "Om". Az Om három fő hangból áll: A-U-Ma.

- "A" - Vishnu Istent képviseli, aki a fenntartó.
- "U" - Shiva Istent képviseli, aki a romboló.
- "Ma" - Brahma Istent képviseli, aki a teremtő.

Az "A" a Napot, az "U" a Holdat, és a "Ma" a Tüzet jelképezi. Az Om-nak számos jelentése van.

A rendkívül fontos még a Gayatri Mantra, amely 24 hangból áll; minden hangot egy-egy energiafajta tölt meg, amit a régi bölcsek adtak át. Azt mondják, hogy nincs hatalmasabb mantra, mint a Gayatri.

A mantra akkor teszi hatékonyan a dolgát, ha átjárja a tudatalattidat.

Minél többször ismételjük, annál nagyobb az áthangolódás esélye. Az is fontos, hogy teljes hittel mondjuk el a mantrát és teljes koncentrációval.

Navaratri idején a Durga hívek böjtöt tartanak és imákat mondanak az egészség és jólét védelmében. A hívők kerülnek a húst, alkoholt, gabonákat, búzát, hagymát a böjt során. A gabonákat különösen kerülni kell, mivel úgy vélik, hogy a Navaratri időszakában és az évszakváltás idején a gabonák képesek nagy mennyiségű negatív energiát magukba szívni a környezetből. Ezért szükséges elkerülni minden olyan ételt, amely gabonából származik, hogy a Navaratri tisztulása sikeres legyen. A Navaratri egyben egy időszak az önvizsgálatra és tisztulásra, és hagyományosan egy kedvező időszak, hogy új fogadalmat tegyünk.

E vallási fogadalom alatt egy edényt helyeznek el a ház egy megszentelt helyén. Kilenc napon keresztül egy lámpást tartanak életben az edényben. Az edény a világegyetemet szimbolizálja. A lámpás folyamatos fénye az az eszköz, amellyel tiszteljük a ragyogó Adishakit, vagyis Shri Durga Devit. Navaratri idején Durga istennő ereje erősebben van jelen.

Invokálás:

Sarva maṅgala māṅgalyeśive sarvārtha sādḥike,
Śaraṇye tryambake gauri nārāyaṇi namostute.
Namo devyai mahādevyai śivāyai satatam namaḥ,
Namaḥ prakrāyai niyatāḥ praṇatāḥ sma tām.
Śaraṇāgatadīnārta paritrāṇaparāyaṇe,
Sarvasyārthihare devi nārāyaṇi namostu te.
Annapūrṇe sadāpūrṇe śaṅkaraḥ prāṇavallabhe,
Jñāna vairāgya siddhyartham bhikṣam dehi ca pārvati.

Mantra a sadhanához:

Om Aiṁ Hrīm Klīm Cāmuṇḍāyai viccē

Devi stuti (Istenanya dicsérete):

Yā devī sarvabhūteṣu mātrirūpeṇā sansthitaḥ,
Yā devī sarvabhūteṣu śaktirūpeṇā sansthitaḥ,
Yā devī sarvabhūteṣu śāntirūpeṇā sansthitaḥ,
Namastasyaiḥ namastasyaiḥ namastasyaiḥ namo namaḥ.

Áldás minden élőlényre:

Sarve bhavantu sukhinaḥ, sarve santu nirāmayāḥ,
Sarve bhadraṇi paśyantu mā kaścid duḥkhabhāgbhaveḥ.

7. Rama Navami

Kilenc nap és kilenc éjszaka heves küzdelem után a borzalmas Mahishasura Mara Mardana legyőzésével megünneplik a nagy Maha Devi Durga győzelmét. Minden sötétség eloszlik, hogy üdvözölje a Dharma pecsétjeinek fényét.

Elérkezik a Rama Navami Navami napja, amikor a Dharma visszarendeződik a lelkes keresők szívébe, akik a spirituális tudásra vágnak.

Minden utsava alapvető célja – amit ebben a könyvben is tárgyalunk – az, hogy vallásos tudatosságot teremtsünk, és összekapcsoljuk az ember elméjét Istennel.

Ez az utsava különösen a Dharma kapcsolatának emlékeztetője, és arra tanít, hogy ha életünket a Dharma szerint éljük, akkor az életünk helyes módon zajlik. Ráma képviseli a Dharma helyreállítását, és annak fontosságát, hogy kövessük azokat az alapelveket, amelyek meghatározzák, hogyan kell élni, gondolkodni és cselekedni. Az engedelmeskedés, alázat és hála a vallásos élet három alapvető követelménye.

Engedelmeskedni a shastra-nak (szent írás, amely a

hagyományt tartalmazza), valamint a Guruknak, akik átadják ezt a hagyományt. Hálásnak lenni és érzelmi intelligenciával kapcsolódni, tanulni, és megosztani, amit tanultunk. Alázatosnak lenni – mindezek biztosítják a mesterünk és a hagyományunk áldását a következő életre, mert amikor újjászületünk, ismét megtaláljuk a Dharmát, és megfelelő irányítást kapunk életünkhöz.

A Dharma és Isten ugyanaz. Az Upanishadok azt tanítják, hogy a Dharma az Ishvara (Isten), és Ishvara a Dharma, aki az univerzumot és az életet irányítja.

Shri Rama isteni inkarnáció, Shri Krishna pedig egy másik isteni inkarnáció, és mindketten Purna Avatárok, akik teljes hatalommal rendelkeznek az Abszolút Felsőbb Valóságban. Az "avatar" szó azt jelenti, hogy "avahana", vagyis áthatol és leereszkedik. Áthatolni annyit jelent, hogy behatol minden egyes lény természetébe, és megnyitja számunkra a jóga útját, hogy megismerhessük Brahmant a szívünkben.

Leereszkedni pedig azt jelenti, hogy Isten kegyelme leszáll erre a bolygóra, ezen a világon, és ennek köszönhetően mi is élhetünk a Dharma szerint, védve.

Shri Rámát a Dharma hetedik pecsétjeként ismerjük, Valmiki leírta Shri Rama életét és tanításait a Ramayanában.

Csakúgy mint az Odüsszeia Odüsszeusz utazását, a Ramayana Shri Rama utazását mondja el, az ő életének történetét, amiben tapasztalatokat szerzett és belőlük tanulságokat vont le. Így nem csupán egy könyv vagy eposz, hanem egy praktikus, inspiráló tanításokat tartalmazó könyv,

amelyben a főszereplő teljes isteni inkarnáció.

Shri Rama természetének egyik jellemzője, hogy mindig kedves volt, soha nem használt negatív szavakat, még akkor sem, amikor provokálták. Mindig megőrizte a pozitivitását. Másik jellemzője, hogy mindenkit védett, még azokat is, akik üldözni próbálták.

A "Ram Raja" (Shri Rama királysága) egész Ázsiára, majd az egész világra kiterjedt, mellyel a Dharma helyreállt.

Amikor a tanítók magyarázzák a mandaláját, Shri Rama spirituális jelentését, azt mondják, hogy Shri Rama képviseli a Ram Raja-t, azaz a Dharma szerinti életet, nemcsak a világban vagy egy országban, hanem a családukban és életmódunkban is.

Ráma arra tanít bennünket, hogyan legyünk jó apák, jó vezetők, jó szolgák. Mindazok, akik Shri Rama közelében voltak, sok mindent tanítanak nekünk, mint például Hanuman, aki Shri Rama nagyszerű szolgája, arra tanít, hogyan legyünk nagy jógik. Az, aki nagyszerű jógi lesz, az a Dharma nagy védelmezője is.

Áldásokért imádkozunk, mert nagyon kevésbé vagyunk tökéletesek ahhoz, hogy jógik, védikusak és emberek maradjunk.

Az emberi lét spirituális létet jelent, és ha nem vagyunk spirituálisak, nem vagyunk igazak emberi mivoltunkhoz. Az emberi tökéletesség abban rejlik, hogy a Dharma szerint növekszünk.

Nincs miszticizmus Dharma nélkül, nincs spiritualitás vallásosság nélkül, nincs jógi védikus tudás és Dharma nélkül, és nincs védikus tudás, ha valaki nem emberi módon érzékeny és spirituális.

Shri Rama utsavája arra tanít minket, hogy a mindennapi életben mély ideálokkal kell élnünk.

8. Hanuman a tökéletes hívő és tanítvány

Hanuman jelleme azt tanítja nekünk, hogy mindenki számára elérhető a határtalan erő, amely mindannyiunkban ott rejlik. Hanuman minden energiáját Ráma imádatára összpontosította, és örök odaadása révén olyannyira felszabadult minden testi fáradtságtól, hogy már nem ismert semmiféle kimerültséget. Hanuman egyetlen vágya volt, hogy szolgálja Rámát. Hanuman tökéletes példája annak az odaadásnak, amely összekapcsolja a Mestert és a tanítványt. Nagysága abban rejlik, hogy teljesen egyesült Rámával, Istennel, és ez a szoros kapcsolat tette őt kivételesen nagyszerűvé.

Hanuman legfőképpen az odaadás erejét képviseli. Hanuman példája a tökéletes és teljes szeretete Ráma iránt. Akinek vágyik valamire, azelőtt nincs akadály, mert a vágyban rejlő shakti (energia) segíti őt abban, hogy elérje, amire szüksége van a karma tökéletes beteljesítéséhez.

A feltétel nélküli szeretet is jellemzi őt, hiszen Shiva fia, aki Shiva teljes tudatosságát hordozza, és akinek apja "Veda Purusha" és az anyja "Veda Shastra", így rendelkezik azzal a tudással és shaktival, amelyek szükségesek ahhoz, hogy bármilyen kitűzött célt megvalósítson, mindezt a Guru odaadó szolgálatával éri el.

Az odaadás kulcsa, Hanuman természete

Mi Hanuman barátai vagyunk.

Mi, Ráma szolgái, azért harcolunk, hogy visszaállítsuk a Ramrajya-t, az erény és Dharma tudásának vezetését a világban, és Hanuman az élen jár velünk.

Amikor Hanuman születését és ezt az utsavát ünnepeljük, akkor a Hanuman Yantra segítségével imádkozunk, hogy segítsen megnyitni a szívünket és a mellkasunkat, hogy minden egyes életverésben Ráma és Sita jelenlétére találjunk. Hanuman a sadhuk és jógi patrónusa.

Minden ashramunkban Indiában, Spanyolországban és Magyarországon található egy Hanuman murti (szobor), amelyet tisztelünk.

Hogyan tegyük magunkévá Hanuman természetét?

Először is tudni kell, hogy ki is Hanuman valójában. Hanuman nem egy majom isten.

Hanuman nagyon népszerű az ázsiai kultúrában, és ő az erő megtestesítője. Ő az alacsonyabb természet átalakulásának szimbóluma a magasabb természet felé, és a reménység a lelki fejlődésben, hogy az ember több legyen egy, az alapvető ösztöneit kielégítő lénynél.

Hanuman az odaadás révén válik magasabb rendűvé. Tehát Hanuman természetét megszerezni annyi, mint az odaadást növelni. Hogyan? Odaadás az, amikor egy ideált követünk, szolgálatot végzünk – ő egy nagy karma jógi, aki az ideálját

és a Guruját szolgálja. Nincs odaadás, ha nincs fáradhatatlan munka, szolgálat vagy a cselekvés tökéletesítésére való törekvés.

Hanuman továbbá a tanulás szimbóluma is; ő a nagy filozófus, a nagy tudós, aki megszerzi a tanulás és a tisztulás isteni tudományát, eltávolítva az egót. Minden, amit csupán intellektuálisan tanulunk, veszélyes lehet és káros hatással lehet a világra, de Hanuman a védikus diák szimbóluma, az a szerzetes, aki kvalifikálja magát a nagy filozófiára, nagy mesterré válik, és ezt a karma jógában még tökéletesebben fejezi ki. Ez az odaadás terepe.

Hanuman Mantra

Om ham hanumate namah

9. Swami Tilak

A tiszteletreméltó Swami Tilak Paramahansa Baba Bajaranga Das tanítványa volt, és Swami Shankaratilaka mestere, aki jelenleg az International Vedic Foundation rektora.

Amikor Swami Tilak körülbelül 30 éves volt, az 1960-as évek környékén elindult egy "yatra"-ra, egy zarándoklatra, hogy lezárja életének azt a szakaszát, amely a társadalmi munkák végzésére és a spirituális értékek keresésére összpontosított. Elhagyta újságírói munkáját, hogy megkeresse a Guruját, és gyalogosan, a legszigorúbb aszkétikus hagyomány szerint utazott, kizárólag alamizsnából élve. Évekkel később a zarándoklat lett az életformája, több mint ötvenhat országot keresett fel világszerte.

Swami Tilak azt mesélte, hogy életének azon időszakában szinte elvesztette a reményt, hogy valaha is megtalálja az igazságot ebben a világban, de végül keresése elvezette őt a mesteréhez, Baba Bajaranga Dasa ji Maharajához, akit kedvesen Babajinak szólítottak.

Ettől kezdve olyan évek következtek, melyek a tiszta boldogságot hozták számára, odaadóan szolgált Mestere lábánál. A remetelak, ahol ő és másik öt szerzetes, valamint néhány hívő élt, nagyon szűkös körülmények között, alig voltak kényelmi feltételek. A napok aaz elemzéssel, imával

és meditációval teltek, valamint a hely karbantartásához szükséges feladatokkal.

Mi volt az a tanítás, amit Babaji közvetített a tanítványának?

Swami Tilak rendkívül éles elmével rendelkezett, és nagyon jól ismerte a filozófia könyveket, az Upanishadokat, valamint a védikus kultúra egyéb szentírásait. Ismerte a hinduizmus különböző iskoláit és a nagy Mesterek filozófiai kifejtéseit, és más vallások tanításait is tanulmányozta. Emellett jól ismerte a meditáció és pranayama különböző technikáit, valamint a jóga egyéb ágazatait. Szerette és tisztelte hazája kultúráját és történelmét. Fiatal korában aktívan részt vett politikai pártok munkájában, harcolva India függetlenségéért, és egy ideig börtönben is ült patrióta ideológiái miatt. Kiváló szónoki tehetséggel rendelkezett, és könnyen írt.

Babaji megtanította Swami Tilaknak, hogy hogyan éljen az igazság szerint, és hogyan ismerje fel azt bárhol is legyen. Ő volt a Brahmavidya Guruja, az a mester, aki megtanítja tanítványának a Brahman, az Abszolút, természetének felismerését. Babaji tanításai röviden összefoglalhatók néhány szóban: "Fiam, a világ tele van szentekkel és bölccsekkel – először válj igaz emberré!"

Babaji arra is megtanította, hogy egy férfit nem a pompája, hanem az egyszerűsége miatt tisztelnek. Megtanította az alázat készségét, hogy felismerje mások nagyságát.

Bár Babaji mélységesen szerette tanítványát, és az együtt töltött idő számukra a szeretet és megértés legmagasabb boldogságát jelentette, nem sokkal később elmondta neki,

hogy el kell hagynia a kutírt, a remetelakot, hogy beteljesítse szent küldetését ebben az életben.

A Guruja iránti szeretetből és odaadástól indítatva a tiszteletreméltó Swami Tilak több mint 56 országot járt be a Guruja szavaiba vetett teljes hittel és bizalommal. Babaji azt mondta neki: „Fiam, az emberek szörnyen szenvednek. Senki sem boldog, akiknek nincs elég ételük, kétségtelenül szenvednek. De borzasztó azoknak a szenvedése, akiknek van elég ételük. Az ember nem élhet csak kenyéren, mert szüksége van isteni világosságra, bölcsességre és odaadásra. Meg kell gyűjtanod ezt a fényt!”

Így, Babaji látomása révén, a világ megannyi pontjára elvitte ezt a spiritualitás üzenetet, amelyet Swami Tilak nagy bölcsességgel közvetített.

Swami Tilak kategorikusan elutasította a pompa bármely megjelenítési formáját személyére vonatkozóan.

A Guruja azt mondta neki, hogy mint vándor szerzetes mutassa magát, és ne csak szavaival, hanem példájával is ossza meg a benne rejlő fényt másokkal.

Swami Tilak mindig maga takarította a szobáját hogy gyakorolja az alázatot Az önuralomát edzve sosem fogadott el pulóvert, még akkor sem, amikor Oroszországban járt, mínusz fokos hidegben.

A szerénységre tanítva mindig tisztelettel hajtott fejet bármilyen hatósági személy előtt, még akkor is, ha a tudása alacsonyabb volt az övéénél.

A könyörületet gyakorolva Swami Tilak személyesen válaszolt minden egyes levélre, ami hetente a harmincat is meghaladta, de mindenkinek, aki segítségért fordult hozzá, személyesen válaszolt.

Az egyszerűséget gyakorolva soha nem fogadott el több pénzt, mint amennyire szüksége volt a következő úti céljához, és mindig a legolcsóbb közlekedési eszközt választotta.

A hit hatalmát gyakorolva pénz és bármiféle szervezeti támogatás nélkül utazott. Gyakran olyan országokba vagy városokba ment, ahol senkit sem ismert, és nem beszélt a nyelvet. Nem bánta, ha az utcán aludt, vagy napokig nem evett, bízva abban, hogy Isten keze védelmezi őt.

E körülmények nem ingatták meg a hitét, hanem megerősítették azt, mert bárhogyan is kockázatos volt az utazása, mindig akadt valaki, aki segített neki.

Minden házban, ahová ellátogatott, Swami Tilak megáldotta azokat, akik szállást adtak neki, finom ételt készített számukra, hogy a prashad (Istennek felajánlott étel) által, amelyet egy hiteős ember főzött, megtisztuljanak a testek és a lelkek.

A tiszteletreméltó Swami Tilak így kommentálta: "A Gurumtól tanult tanításoknak köszönhetően bármilyen helyen kényelmesen érzem magam. Mivel mindenki iránt egyenlő hozzáállást tanúsítok, be tudtam hatolni különböző "szekták" és filozófiai iskolák erődjéibe, mindkét irányzat, a dualista és a nem-dualista iskolák örömmel nyitották meg

előttem a kapuikat. A brahmanák és a pariák (alsóbb kaszthoz tartozók) mindannyian vendégül látnak engem házaikban."

1976-ban a hindu szerzetes, Shri Swami Tilak ellátogatott Granadába, Spanyolországba. Ott találkozott tanítványával, Shankarával.

A látogatás mindössze egy hétig tartott, de olyan intenzív volt, hogy alapjaiban változtatta meg ennek a fiatal keresőnek, Shankarának az életét, aki elutazott Indiába, egy távoli helyre, ahol Swami Tilak remetelakja található, Madhya Pradesh központjától 200 km-re, a Narmada folyó partján. Ott élt Baba Bajaranga Das, a legendás, idős, bölcs életű jógi, Swami Tilak mestere, és egy kis szerzetes közösség. Shankara beavatást kapott Swami Tilaktól, és ettől kezdve, mintegy 50 éven át Swami Shankaratilaka folytatta és folytatja a tanítást, amelyet Babaji adott szeretett tanítványának, Swami Tilaknak, és amelyet ő hagyományozott tovább kedves tanítványának, Swami Shankaratilakának.

1984. május 11-én Spanyolországban, egy prédikációs körút után, miután Swami Tilak főztével vendégelte meg kísérőit, tréfásan azt mondta:

„Ez az utolsó vacsora, amit veletek együtt fogok elfogyasztani, és halál nélkül fogok feltámadni.” Kísérői között volt Swami Shankaratilaka, a Védikus Iskola több novícius szerzetese, és világi hívők is. Másnap a legnagyobb elhagyta testét Spanyolországban, egy hosszú út során, ahová tanítványa és a novícius szerzetesek kísérték.

Olvashatjuk a Gurugítában, a Skanda Puránában található

szövegben:

„gukāraḥ prathamo varṇo
māyādi guṇa bhāsakaḥ
rukāro dvitīyo brahma
māyā bhrānti vināśanam”

A „gu” szótag a sötétséget jelenti,
a „ru” szótag a feloszlatást jelenti.

A Mester hatalma az, amely feloszlatja a sötétséget, eme mester neve: Guru.

A "Shri Gurum" kifejezés egy olyan misztikus fogalom, amely a Shakti Phat, a szellemi, spirituális erő áramlását fejezi ki a Mester és a tanítvány között. Az első Gurut, az Adi Gurut, maga Shiva képviseli, és tőle, a kezdetek kezdetétől közvetlenül áramlik a szellemi, spirituális erő a különböző hagyományok mesterein keresztül.

Amikor egy tanítvány a beavatás által megkapja a Shakti Phat-ot a Mestertől, akkor kapcsolatba kerül a tiszta tudatból eredő felülmúlhatatlan szellemi, spirituális erővel, és hatalmas jótéteményt nyer általa. Példaként mondhatjuk, hogy ez olyan, mint egy háztartási gép csatlakoztatása egy áramforráshoz. Abban a pillanatban elkezd működni, és olyan tevékenységet fejt ki, amely benne rejlik a természetében, de eddig alvó állapotban volt.

Amikor a tanítvány csatlakozik egy Mester tanítványi láncolatához, hogy megkapja annak szellemi, spirituális erejét, azt a Shakti Phat átvételén keresztül teszi. Ez lehetőséget ad neki, hogy szándékot, gondolatot és

cselekedetet generáljon a szellemi térben.

Amikor a Guru megjelenik, a tanítvány elméjében minden sötétség eltűnik, hála a Mester által közvetített Tudás fényének. Olyan ez, mint amikor a sötétben úgy gondoljuk, hogy egy kígyót látunk, de amikor felkapcsoljuk a világítást, kiderül, hogy csupán egy kötél volt.

A Guru tudása nem saját, hanem az Abszolút Önvalójé, az Istené. A Guru az, aki képes katalizátorként működni e Tudás számára, és lehetőséget ad nekünk, hogy ezt megkapjuk.

Az International Vedic Foundation életében a Shri Gurum elv a "Triratna", a tudás három drágakövében került kifejezésre. Ezek a drágakövek egy adott időben és térben találkoztak, hogy olyan koronát alkossanak, amely méltó ékkő a tanítványok fején.

Az tudás első drágakövét Baba Bajaranga Dasa mester képviseli, ő az a forrás, ahonnan a Tudás árad. A tudás második drágaköve Shri Swami Tilak Paramahamsa mester, aki a kút, ahonnan a víz származik. A tudás harmadik drágaköve Shri Swami Shankaratilaka mester, aki az a tartály, amely összegyűjti a kút vizét, hogy szétossza azt a szomjazók között.

Swami Tilak iránti hála és emlékezés folyamatosan jelen van minden tanításban, amelyet Swami Shankaratilaka közvetít. A Védikus-Hindu Vallási Közösséget, a "Vaidika Pratisthana Sangha-t", hivatalosan elismerte és regisztrálta a spanyol állam hindu vallási közösségként. Nemzetközileg "International Vedic Foundation" néven került bejegyzésre,

mely számos ashramot alapított Spanyolországban, Indiában és Magyarországon. Ezek közé tartozik a "Dharmalaya Ashram" Granadában (Spanyolország), a "Yogalaya Ashram" Rishikeshben (Indiában) és az "Abhinavagupta Sadhanalaya Ashram" Leányfalun (Magyarországon).

Ezek a helyek, ahol a szerzetesek a tanulás, meditáció és közösségi munka életét élik, mindegyik saját munkájából származó pénzügyi forrásokkal rendelkezik.

A Dharma védikus tanításainak terjesztése folyamatosan zajlik Indiában, Spanyolországban, Magyarországon és számos más országban.

10. Adi shankaracharya jayanti

Adi Shankaracharya rendkívül fontos mester volt, aki az Advaita Vedánta filozófia legfontosabb képviselője, egy olyan korban született, amikor a védikus gondolkodás és kultúra hanyatlófélben volt.

Születése körülbelül 788-ra tehető, halála pedig 820-ra, ami azt jelenti, hogy csupán 32 évet élt.

Életrajza szerint, mielőtt öt éves korában megkapta volna a szent köteléket, Shankara már megtanulta a szanszkritot anyanyelve mellett, és olvasta a nagy filozófiai költeményeket, Mahavakya-kat, valamint a kozmológiai és mitológiai írásokat, a Puránákat.

Fiatalon indult zarándokútra, hogy az indiai gondolkodás uralkodó filozófiájává a Védanta filozófiát tegye.

A Védanta tanításának helyreállítása érdekében nem csupán egy eszme kikristályosítására és annak teljes ismeretére törekedett, hanem filozófiai vitákban legyőzte az összes más szekta mestereit, akikkel találkozott. Adi Shankaracharya azt akarta, hogy a Vedánta tanítása, Brahman egységes lény, a három aspektusban való megnyilvánulása (Brahma, Vishnu, Shiva) és az emberi elme számára felfoghatatlan volta

érvényesüljön, mivel a véges nem érheti el a végtelent.

A különböző vallási szekták (amelyek száma több mint hetven volt akkoriban) állításai ellen Adi Shankaracharya az Advaita tanát hirdette, magyarázva, hogy az istenek (elemek, állatok, folyók stb.) imádata végül az egyetlen létező, Brahmanhoz kell hogy vezessen. A végső felszabadulás csak az Atman, (az egyéni lélek) és Brahman (az Abszolút Önvaló) azonosságának felismerésével érhető el.

Élete tele van olyan anekdotákkal, amelyek tükrözik különleges természetét.

Említsünk meg egy eseményt, amely Maisurban történt, amikor meglátogatta a híres Vishnu templomot. A bráhmanák nem engedték be a szentélybe, mert rudraksha nyakláncot viselt és a homlokán három vízszintes vonással volt megjelölve, amelyek a Shaivitákhoz való tartozását jelezték. Adi Shankaracharya elmagyarázta a bráhmanáknak, hogy nincs különbség Vishnu és Shiva között, hogy a két nagy hindu isten csupán az egyetlen, oszthatatlan Valóság aspektusai. Hosszas viták után végül beengedték a templom belsejébe. Meglepetésükre látták, hogy a templom belsejében lévő szobor megváltozott. A szobor bal oldala Vishnut, jobb oldala Shivát ábrázolta. Ez a csodás esemény az egész rituálét megváltoztatta, a Hari-Hara kultusz kezdete ez, Vishnu és Shiva egyesített imádata egyetlen szobor vagy murthi formájában. Mind a mai napig gyakorolják és elterjedt Indiában.

Adi Shankaracharya életének célja az volt, hogy felszabadítson sok szenvedő lelket, és világosságot hozzon

nekik békés, visszafogott és szeretetteljes prédikációival. Ő volt az, aki konkrét és megdönthetetlen formába öntötte a hinduizmust, és megerősítette a védikus gondolkodás és kultúra egységét és tisztaságát. A babonák és a korrupt gyakorlatok rövid időn belül eltűntek.

A hat régi teista rendszer, amelyeket a sarlatánok elnyomtak, Adi Shankaracharya erőfeszítéseinek köszönhetően éledtek újjá eredeti dicsőségükben.

Győzelme más filozófiai rendszerek felett nem a saját hite és gondolkodása merev irányításának köszönhető, hanem annak, hogy tökéletesen elsajátította a többi elmélet minden részletét, azt ami a gondolkodások mögötti áramlatok és rendszerek alapját képezték. Csak ennek köszönhetően ismerte el minden más iskola tisztelettel Shankaracharya filozófiáját, annak ellenére, hogy eltérések voltak a struktúráikban.

Titka és vonzereje abban rejlett, hogy minden esetben a legpontosabb és legértelmesebb illusztrációkat adta. Soha nem építette érveit elméleti axiómákra vagy nem bizonyított feltételezésekre, hanem az átfogó tapasztalatra alapozott.

Minden érve a Védákon alapult, amelyek hitelesek és igazak.

Óriási intellektusával egyszerű, világos szavakkal adta elő mesteri tanításait, a Bhagavad Gíta, az Upanishadok és a Brahma Szutrák ugyanazon hatalommal és érvényességgel léteztek számára, mint a Shruti Pramana.

Mindenek felett Adi Shankaracharya filozófiája nem csupán

a magasan képzett intellektuálisok számára érthető. Még a laikusok számára is elérhetővé tette a Vedántát, mély tudásával, átfogó tanulmányával, éles intuitív érzékével és meggyőző magyarázataival.

A Vedánta filozófia nem volt az egyetlen tanítás, amit a világnak hirdetett. Tanításai a legnagyobb keresők szívébe is eljutottak. Ösztönözte az istenek különféle formáinak imádatát és a Bhakti-t. Számos himnuszt komponált, amelyek tele voltak odaadással és filozófiai igazsággal, és amelyek mindegyike a szent extázist és az örökkévaló örömet hirdette. Fáradhatatlan munkája az emberiség jólétéért egy igazi és dinamikus Karma Jógivá emelte.

A Guru iránti odaadása felülmúlhatatlan. Azt mondta: "Bármelyik személy, aki ráébred, hogy „Én vagyok az a Brahman” a Sadguru páratlan kegyelme és tekintete révén, elveszíti minden kételyét, és a hamisságoktól mentes elméjével eléri a felszabadulást még akkor is, ha testben él." Négy fontos kolostort alapított Indiában, a négy égtáj irányában, amelyek mindegyike a négy Védát tanulmányozza és őrzi, valamint megalapította a Svamik tíz rendjét, amelyek ma is jól ismertek a védikus hagyományban.

11. Gayatri jayanti

A Gayatri Jayanti egy nagyon szent és dicsőséges nap, amikor egy csodálatos ünnepséget tartunk, hogy emlékezzünk a legnagyobb és legdicsőségesebb Mantrára, a szent Gayatri Mantrára.

A Gayatri Mantra minden igazi hindu élete és támasza. Ez egy spirituális páncél, egy nagy erősség, amely megőrzi és védi a híveit. Valójában a Gayatri szó maga is ezt jelenti: "az, ami védelmet ad annak, aki énekl".

A Gayatri az a szent hatalom, amely az emberit isteni mivolttá alakítja, és megáldja az embert a legmagasabb szintű szellemi világossággal. Bármely isten a hívő kedvenc istene, a Gayatri Japa, a száznyolc szemű füzér segítségével naponta ismételve végtelen előnyöket és áldásokat hoz számára. Ez egy imádság, amely fényt és tudást kér, és az Abszolút Önvalóhoz, a Param-Brahmanhoz.

A Gayatri Mantra az összes mantra közül a legfontosabb. Általában a legtöbb hívő női istenségként fogja fel a Gayatrit. A "Gayatri" szó nem azt jelenti, hogy az istensége női, csupán a ritmus nevét jelöli, nem pedig az istenség nevét.

Vannak akik azt gondolják, hogy a Gayatri Mantrát a Nap

hatja át, de a szóban forgó Nap nem az égitest, amit a szemünkkel látunk, hanem az a nagy fény, amely mindent átjár, és ami maga Brahman vagy az Abszolút Önvaló.

Mi a Gayatri Mantra és jelentése?

„Om bhūr bhuvah svaḥ
tat savitur vareṇyam
bhargo devasya dhīmahi
dhiyo yo naḥ pracodayāt

Om, meditálunk Brahman tudatának ragyogásán, aki imádatra méltó, hogy eltüntesse tisztátalanságainkat, és megvilágosítsa értelmünket.”

A Gayatri Mantra három pada-ból áll és a Vyahritis (Bhur Bhuvah Svah). A Vyahritis az egzistencia alapvető rezgései, azaz azok a lehetséges rezgési frekvenciák, amelyekben az élet konkrét formái csoportosulnak. Minden egyes pada egy-egy loka-hoz vagy létsíkhöz kapcsolódik a következő módon:

A Vyahritis:

Om: a Para-Brahman szimbóluma

Bhuh: a fizikai sík

Bhuvah: az asztrális sík

Svah: a mennyei sík

Az első pada: TAT SAVITUR VARENYAM.

Tat: Az.

Savitur: A tudást ösztönző.

Varenyam: Aki imádatra méltó.

Bhur a fizikai síkot jelenti, a Bhur loka-t, ahol a karma történik, ez kapcsolódik az első pada-hoz.

A második pada: BHARGO DEVASYA DHĪMAHI.

Bhargo: A sugárzás, amely eloszlatja a tudatlanságot, tisztátalanságokat, rossz karmát.

Devasya: A fény, ami világít.

Dhīmahi: Meditálni.

Bhuvah a Vyahriti, amely a második pada-hoz kapcsolódik. Köztes sík a Bhur és Svah loka között.

A harmadik pada: DHIYO YONAH PRACHODAYAT.

Dhiyo: Értelem

Yo: Aki

Nah: Miénk

Prachodayat: Megvilágosítani

Svah a harmadik Vyahriti, amely a Gayatri harmadik pádájához kapcsolódik; fölötte van a Maha, Janah, Tapa és Satyam, amelyek a Mahar loka, Janah loka, Tapo loka és Satya loka megfelelői.

Ezen túl van Param Brahman, az Abszolút Brahman tiszta állapotában.

A Gayatri Mantra az a kulcsfontosságú kód, amellyel elérhetjük a Védák megértését.

Mielőtt ismételnénk a Gayatri mantrát vagy meditálnánk rajta, invokáljuk az istenséget, amely a mantrában lakozik, hogy az énünk azonosuljon vele. Invokáljuk majd azt a

ritmust, rímelést, amely a mantra alapját képezi, hogy az elme kapcsolódjon a megfelelő frekvencián való rezgésre. Végül invokáljuk azt a Rishit, aki feltárta a mantrát, tiszteletből és hálából, mert nélküle nem lenne lehetséges a mantra megismerése, sem az, hogy a benne rejlő shakti kegyelme által lehetővé váljon számunkra a mantrában rejlő tudás feltárása és megvalósítása.

Ahhoz, hogy a Rishi shaktija jelen legyen, ismernünk kell a Rishi életét, hogy ki volt ő, mi volt a tevékenysége, tudása és kegyelme mindenki iránt. Miután invokáltuk a Devatát, a Chandast (a ritmus) és a Rishit, elkezdünk a megfelelő samyama-val való ismétlést vagy meditációt. Ehhez nagyon jól be kell építenünk minden egyes szó jelentését és a mantra lényegi jelentését.

Amikor például kimondjuk a "vörös" szót, az elménkben megjelenik a vörös szín. Ebben a pillanatban, anélkül, hogy bárminemű tudatos reflexiót végeznénk, a szó kifejezése felszabadítja annak tartalmát az elmében, elárasztva azt, és olyan rezgésre hangolva, amely meghatározott frekvencián működik.

Ugyanígy, minél mélyebb a Gayatri Mantra megértése, annál inkább valódi meditációvá válik annak ismétlése, mivel az ismétlés felszabadítja a mantrában rejlő tudást, elárasztva elméinket. A meditáló, a meditáció tárgya és maga a meditációs aktus egyesülnek, minden különbség nélkül. Ez a Gayatri Mantra tudása. Ez a tudás fénye.

A Gayatri Mantra meditációjához vagy ismétléséhez először is meg kell tanulnunk azt valakitől, aki ismeri annak mélyebb

tudását és helyes kiejtését. Miután elvégeztük a szükséges invokációkat, és felhasználva a napkorong fényét, amely az Agñya csakránkban ragyog, hagyjuk, hogy a mantra Shaktija felébredjen az ismétlés által, elégetve minden olyan tudatlanságot, amely az egyéni tudatosság érzését okozza.

12. Guru purnima

A Ezen a napon, a júliusi telihold idején, emlékezünk mestereinkre, különösen Vyasa mesterre, aki összegyűjtötte és leírta azokat a tanításokat, amelyeket a múlt nagy bölcsei, a Rishik örökítettek át tanítványaiknak. Ezt nevezzük Védáknak, amely a pusztán szóbeli hagyományból írott hagyománnyá lett.

Ahogy telt az idő, és az emberek veszítették a megértés és az emlékezés képességéből, az a cél, hogy megvédjék ezt a tudást, szükségessé tette a Rishik által közvetített tanítások írásba foglalását.

Így Vyasa Muni összegezte a tanításokat, és 4 kötetbe foglalta: Rig, Yajur, Sama és Atharva Veda. Továbbá lejegyezte, ami Shri Krishna idejében történt a világban, ebből született a Mahabharata. Pontosan Vyasa fia, Sanjaya volt az, aki narrálta a Shri Krishna és Arjuna közötti beszélgetést a Kurukshetra-i háború idején, amely a védikus hagyomány egyik legfontosabb szövegében a Bhagavad Gítában található.

A Rishik szóbeli úton adták át a Védák tanítását, a tudást, a tanítványoknak, akik azt memorizálták és életben tartották. Ezért a védikus tanulási folyamat két első lépése a következő:
1. hallgatás (sravana)

2. emlékezés (smarana)

Annyira fontos Vyasa Muni munkája, hogy őt helyezzük minden tanítványi láncunk élére, és minden tanítvány ezen a napon megemlékezik mesteréről, miközben Vyasa munkásságát és szerepét is tiszteli a tanítás továbbadásában, ahogy ezt napjaink mesterei is teszik.

Úgy tekintjük, hogy az élő mester Vyasa megtestesülése, és Vyasa Puja Tithi néven tiszteljük őt. Minden, amit a mestereinktől tanulunk, ezt a shakti-t vagy áldást kapja Vyasa által, és ezáltal ő is Vyasa-vá válik a következő generáció számára. Ez a Guru Purnima napja, amely a mestereink munkáját ünnepli, akik a tudás közvetítői, ugyanakkor a tanítványok napja is, mivel minden tanítvány a jövőben mester lesz.

Ez egyben a mi (tanítványok) testvériségünk ünnepe is, mert a mester a mi különleges apánk, és a követett hagyomány, amelyet a szent írások tartalmaznak, az a mi anyánk. Miután dvija-k vagyis kétszer születettek leszünk úgy tartjuk, hogy a szent írások a méh, ahonnan spirituálisan a Dharmába születünk, a mester-apánk nevel fel. De nem szabad csupán könyvekként tekintenünk az írásokra, mert a könyv csupán egy forma, tartály. Amit az írásokban látnunk kell, az a mesterek által adott tanítás.

A tanítvány megvilágosodása a mester megvilágosodásából származik, hiszen a mester az, aki ismeri az Igazságot, és segít a tanítványnak, hogy ő is felismerje azt.

A Dharma hagyománya az együttérzés hagyománya. A mester könyörületből, együttérzésből cselekszik, amikor kijavítja a tanítvány hibáit, segít neki leküzdeni akadályait,

és a mester az adott tanuló szintjéhez és érdeklődéséhez igazítja a tudás átadásának módját, merthogy nem minden tanítvány egyforma.

A szent írások nem ismernek bennünket személyesen, egy mindenkire ugyanúgy vonatkozó tudást közvetítenek, de a mesterünk vagy spirituális apánk igen, ő ismer bennünket, s így tud megfelelően vezetni minden egyes keresőt a Dharma útján.

Amikor elindulunk a Dharma nemes útján, gyors változásokat várunk, jóllehet megjelenhetnek az előző életeink karmái, lehetnek kedvezőek vagy kedvezőtlenek, ezért a várt gyors változások nem mindig történnek meg.

A mesterünk ott van, hogy segítsen nekünk a kedvezőtlen karmák leküzdésében. Ehhez a mester részéről nagy könyörületesség szükséges, mivel ezek a cselekedetek bizonyos "veszélyekkel" járnak: a tanítvány segítséget kér, de ha időnként nem tetszik neki, amit a mester mond, vagy amit meg kell tennie, a tanítvány megváltoztathatja a hozzáállását, gondolatait, céljait, stb.

A mester-tanítvány kapcsolat alapja a diksha vagy beavatás. Ez azt jelenti, hogy ez a kapcsolat kezdete, egy olyan tanítás kezdete, amely soha nem fog megszűnni, legalábbis a mester részéről nem. Ez a kapcsolat, amely a beavatás során jön létre, egy elköteleződés, miszerint a mester segíteni fog a tanítványnak a megvilágosodás útján. Életeken keresztül találkozunk mestereinkkel, akik segítenek az evolúciónkban. Nagy hálával tartozunk ezért. Néha közvetlenül segítenek, néha pedig a Guru-Sishya Parampara-n keresztül, a mesterek és tanítványok láncolatán keresztül. Ez egy nagyon fontos

fogalom, mert azt jelenti, hogy belépünk egy spirituális családba, amely minden születésünkben befogad bennünket. A mesterek fizikai testet öltöttek azzal a céllal, hogy kivezessék tanítványukat a szamszárából, és ez a megváltás a diksha (beavatás) megújításával történik.

A Guru az, aki megmutatja nekünk az isteni természetét; valójában még mielőtt a isteneket invokálnánk, először a Gurut invokáljuk, mert mindazt, amit a szent erőktől tanulhatunk, csakis a Gurun keresztül érhetjük el.

A Guru önmagában csupán egy személy, de ő az, aki valóban fényt ad a tudatlanság sötétségében, megtanít, hogyan jussunk el a sötétségből a fénybe.

Van egy ének, amely így szól: "gyűjtsd meg a fényem a fényeddel, mesterem" – "jyota se jyota jagabo".

A gñyana (tudás) az írásokból ered, amit a mesterek kommentárjainak segítségével tudunk megérteni.

De a vijñāna (bölcesség) az, amikor a tudást már alkalmazni tudjuk az élet helyzeteiben.

A mesterrel való kapcsolatban alázattal kell felvennünk a csésze és a teáskanna szerepét: a tanítvány a csésze, a Guru a teáskanna, amiben ott a tea, ő az, aki birtokolja a tudást, amelyet át fog adni.

A Guru Parampara azt jelenti, hogy belépünk a tudásátadás láncolatába, amely mesterről tanítványra száll, és ennek a kötődésnek a megújítása olyan fontos, hogy a nagy patriarcha

Manu, a törvényhozó ezt mondta: "A vér szerinti apád testet ad neked, és megtanít arra, hogyan élj ebben az életben, míg a spirituális apád arra tanít meg, hogyan lépj túl ezen a testen, és hogyan lépj túl ezen az életen."

A Dharma egy Guru és tanítvány közötti hagyomány, amelyet nem lehet elválasztani.

A Védák megtanítják, hogyan lehet a szenvedést kezelni. A szenvedés az élet velejárója, hiszen az egzisztencia önmagában is szenvedés a múlandóságából adódóan.

Amikor történik valami, amitől jól érezzük magunkat, az megváltozhat, megszűnhet, és akkor megjelenik a szenvedés. Mi, emberi lények, test, elme és tudat összességei vagyunk, szembe kell nézünk a változással.

Az élet megmutatja nekünk a fájdalmat és a szenvedést, de nem tanít meg minket arra, hogyan kezeljük. Ezt a megvilágosodottak tanítják nekünk, azok, akik rendelkeznek azzal a fényel, azzal a tudással, amely az Igazságot hordozza magában, mélyebbre látnak a lét szövetében. Ő a Guru.

Az Igazság, amit fel kell fedeznünk a szenvedésből való felszabaduláshoz, már bennünk van; de sajnos nem látjuk, mintha fátyol fedné.

A Guru Gítá-ban, a Guru énekében, a Skanda Purana híres és fontos írásában van egy vers, amely így szól:

„Ajñānatimirāndasya
jñānāñjana śalākayā
Cakṣur unmlītaṁ yena
tasmai śrīgurave namaḥ”

„Tisztelet ama Shri Guru előtt, aki a tudás szemcseppjével nyitja fel a tudatlanság sötétségétől vak szemét.”

Ebben a versben a szemek az elmét képviselik, ami nem képes érzékelni azt az Igazságot, amely bennük rejlik. A szenvedésünk forrása az, hogy nem tudjuk, kik is vagyunk valójában.

Ahhoz, hogy boldogok legyünk, az emberek anyagi dolgokat keresnek: javakat, vagyont, olyan személyeket, akik boldoggá teszik őket, de ezzel azt érik el, hogy ezektől a dolgoktól, emberektől, a munkától válnak majd függővé. Azonban egy pillanat alatt minden eltűnhet és megváltozhat, és ekkor jön a depresszió, a rossz közérzet, a csalódás.

Ahhoz, hogy megszabaduljunk ettől az illúziótól, amelyben élünk, hogy megismerjük, kik vagyunk valójában, és hogy megszabaduljunk a szenvedéstől, amely a tudatlanságból és az Igazság ismeretének hiányából ered, szükség van egy Gurura, aki bevezet az Önvaló ismeretébe. Az ember téved, amikor azt hiszi, hogy ő a test és az elme, és nem ismeri fel az Igazi Önvalóját, amely minden lényben jelen van. Ez a tudás található a szent iratokban, amelyeket a bölcs Vyasa Muni gyűjtött össze, és amelyek a Rishik, az ősbölcs tudósok öröksége.

A Guru az, aki kapcsolatba hozza az embert az Istenséggel, az Önvalóval, ő tanítja meg, mi az út és hogyan érhetjük el ezt a felismerést.

13. Raksha bandham, a spirituális testvériség ünnepe

Swami Shankaratilaka ezt üzeni barátainak, testvéreinek szerte a világon:

„Mindenki, aki megnyitja együttérző szívét, aki tisztaságra törekszik, hogy növelje magában a Spirituális Fény kultúráját, és mindazok számára, akik szeretnék a Dharma fáját nevelgetni az életük kertjében. Megtiszteltetés számomra, hogy néhány szót mondhatok erről a gyönyörű napról, a spirituális testvériség napjáról, amelyet a védikus hagyományunk Raksha Bandhan-nak nevez.

Minden élet mögött ott van Isten. Minden barátság mögött ott van Isten és az élet közötti kapcsolat emulációja. Emlékszem a nagy patriarcha törvényhozó Manu tanításaira, aki azt mondta, hogy a barátság olyan szent és magasztos kincs, hogy már az is gyógyír lehet a szenvedésre, ha egy válságos időszakban, nehézségek közepette csak annyit mondhatsz: „barátom”.

A barátság tanulása azt jelenti, hogy megtanulunk kapcsolatot építeni az Istenséggel. A Dharma a nemes lelkek szívében alakul ki, amikor „a Dharma barátaivá” válnak, ami egyet jelent azzal, hogy nem vagyunk önzők, hanem tudatos emberekké válunk, a szellemi forradalom híveivé, hiszen

csak egy mohó, durva ember nem érti meg az istenek ajándékát, ami a barátság.

A Raksha Bandhan felhívás arra, hogy meghalljuk a barátság hangját, amelyet csak akkor hallunk meg, ha a kapzsiság nem zárja le a szemünket és a fülünket. A barátság az együttműködés, a szolidaritás, a tanulás, a kölcsönös szeretet járműve, amely mindenkire kiterjed.

Amikor minden "elromlik" az életben, az egészség meginog, annak akinek rakhi van a karján, a barátság karkötője, a vörös szál, amely a élet energiájának szimbóluma, megtalálja azt a támaszt, amire szüksége van ahhoz, hogy szembenézzen a nehézségekkel.

Isten ott van a barátságban, ő az örökkévaló barátunk. A testvériség, barátságának napján tanuljunk meg pozitívan gondolkodni, szívünket erővel megtölteni, bátorsággal, hogy soha ne legyen gyengeség, szomorúság vagy tisztességtelenség benne.

Barátságot tudni adni azt jelenti, hogy érett emberi lényekké válunk. A családot a vérvonal köti össze, de az, hogy „idegenekhez” kötjük magunkat, akik végül a családuk részévé válnak, az az érett és felelős személyiséggé válás jele. A Rakhi a barátság köteléke, amely a csuklóra kötve, a Dharma tudatosságát, valamint az Istenséggel való kapcsolatot szimbolizálja; tágabb értelemben minden ember szolgálatát és minden élőlény gondozását jelenti. Így érthető ha azt mondjuk, hogy a barátság kifejezése a lehető legtöbb ember irányába a legjobb szolgálat Isten és a Guru felé.

A kapzsiság, kétségbeesés és a magasabb eszmék hiánya idején, ha rakhi-t, vagyis a szent barátság kötelékét kapjuk, az olyan mint egy reménysugár, amely megerősíti a hitünket az eszményeinkben, lehetővé teszi, hogy védelmezzük azokat, akik kezére azt kötöttük.”

Egy éven keresztül felelősségteljesen összekapcsolódunk azokkal, akik alázatosan felhelyezik a Rakhi-t a csuklónkra. Készen állunk arra, hogy védelmet kérjünk? Megszakítottuk már azt a büszkeséget, amely megakadályozza, hogy segítséget kérjünk, és az egoizmust, amely nem teszi lehetővé, hogy hálásan viszonzzuk a kapott segítséget? Készen állunk arra, hogy éretté és felelősségteljes személyként és spirituális jógiként növekedjünk, miközben másokat is gondozunk, akik nem csak azok, akiket „a vérszerinti mieinknek” nevezünk?

Gyűjtsunk meg egy gyertyát Raksha Bandhan éjszakáján minden egyes rakhiért, amit átadtunk, hogy áldás kísérelje mindazokat, akik megkapják azt, mert ők egy éven át az őrünk, barátaink, védelmezőink, támogatóink és ügyvédjeink lesznek.

„yena baddho balī rājā
dānavendro mahābalaḥ
tena tvām abhibadhnāmi
rakṣe mā chala mā chalaḥ”

„Megkötözlek azzal a védőszállal, amely Bali démonkirályt a dharmához kötötte, és arra kérlek, hogy kövesd a dharmát és védj meg engem.”

14. Krishna janmasthanami

Shri Krishna megjelenését ünnepeljük, és megemlékezünk halhatatlan szavaira a Bhagavad Gitából, ahol azt mondja, hogy az isteni univerzum elkötelezi magát, hogy szövetségben álljon az emberi univerzummal, a Dharma védelmére.

Bhagavad Gita, IV. Párbeszéd, 7 sloka:

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥

*yadā yadā hi dharmasya glānir bhavati bhārata
abhyutthānam adharmasya tadātmānam srijāmyaham*

”Mert minden alkalommal, amikor a dharma meginog, ó Bharata, és megjelenik a rendetlenség, akkor én megnyilvánulok.”

Az, hogy Isten megnyilvánul önmagában, nem jelenti azt, hogy beavatkozna az emberi természetbe, mivel az anyagi energia erejét használja, amely az egész kozmoszt felépíti. Ez az erő teszi lehetővé, hogy az isteni emberi alakot öltösn (emberi születés nélkül), így egy hidat épít, amelyen keresztül

az isteni kapcsolatba léphet az emberekkel, mert ahogy Swami Vivekananda is mondta: „csak egy ember tud egy másik embert tanítani.”

Ha egy isten, mint isten beszélne az emberrel, azt bizony nem értené az ember.

A ember formájú Krishna, valójában egy Purna Avatara, vagyis teljes mértékben magában hordozza Ishvara potenciáját, az Univerzum Igazgatóját, jóllehet egy látszólagos anyagi valóságban létezik, testet öltött, amely mulandó természetű, és az idő hatása alatt áll. Shri Krishna majdan elhagyja azt a testet, amely helyet foglal el az időben, amely formával és anyaggal rendelkezik, amely érzékelhető, amelyet az elme a kedves formájában megérthet, amely névvel illethető, amely tulajdonságokkal, illattal, szépséggel, vonzerővel rendelkezik, és ezért vonzóvá válik azok számára, akik szemlélik őt. Mindezt a természet elemeinek cseréje eredményezi, amely a halandó ember esetében két anyagi valóság közreműködését igényli, két ember egyesülését. Krishna leszületése nem így módon történt, nem igazán nevezhetjük zületésnek, hanem inkább megnyilvánulásnak, mivel nem születik, hanem kinyilvánítja az energiáját, és önmagát hozza létre.

Bhagavad Gita, IV. Párbeszéd, 6. sloka

अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ।
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय सम्भवाम्यात्ममायया ॥

*ajo 'pi sannavyayātmā bhūtānām īshvaro 'pi san
prakṛitiṁ svām adhiṣṭhāya sambhavāmyātma-māyayā*

„Én vagyok az örök és születés nélküli Atman, az élőlények Ura; de én magam születek (az emberi síkon) a saját mayamon keresztül, a saját prakriti-m segítségével.”

Bhagavad Gita, IV. Párbeszéd, 8. sloka

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥

*paritrāṇāya sādḥūnām vināśhāya cha duṣḥkṛitām
dharma-sansthāpanārthāya sambhavāmi yuge yuge*

„A szentek védelme érdekében és a bűnösök elpusztítása érdekében, hogy a dharma ismét érvényesüljön, én minden korszakban megnyilvánulok.”

Shri Krishna filozófiai tanításának lényege a Bhagavad Gitában van összefoglalva, amely a Védák filozófiai szövegeinek, az Upanishadok, összegzése, amelyek a Önvaló természetéről szólnak.

Csakis az Önvaló ismerete, ami minden lény lényege, szabadít meg a szamszarától, a születés és halál végtelen ciklusától. Nem a jóság szabadít meg bennünket, jóllehet ez a tulajdonság tisztítja az értelmünket a felismerés útján. Nem is a könyörület, együttérzés vagy bármely vallásos cselekedet lesz a felszabadító eszköz. Nem szabadít meg bennünket több ezer pranayama sem, a test bonyolult aszanákra való edzése sem, a bölcsekkel való társaság sem, még ha mindez lehetővé is teszi, hogy az elme vagy a tudat kinyíljon a moksha (felszabadulás) felé.

Ami valóban a felismeréshez vezet, az Shri Krishna és a magunk közötti kapcsolat megértése, vagyis, hogy ki vagyok én, ki az Önvaló, és mi az Önvaló.

Nemcsak az a fontos, hogy felismerjük az Önvalót, hogy ne kelljen újjá születnünk, hanem meg kell értenünk azt is, hogy mi az oka annak, hogy a én-tudat megszületik és ezért különállónak érzékeli magát az Önvalótól. Avidya, a tudatlanságból fakadó zűrzavar.

Shri Krishnát úgy ismerhetjük meg, ha tanulmányozzuk tanításait, szavait, a Bhagavad Gitát.

A napi tanulmányok segítenek nekünk abban, hogy elengedjük a test-tudatot, és megismerjük az igazi Önvalónkat, ami az emberi élet célja valójában.

Shri Krishna azt mondja, hogy ő tanította ezt az örök jógát. Ez azt jelenti, hogy a jógát nem Patañjali találta ki, sem a Gurud. A jóga nem edzés vagy nyújtás vagy lazítás. A jóga nem más, mint a cselekvésben való ügyesség, a nirodha, vagyis az elme átalakulása az én-tudat elhagyásán keresztül. Meditáció.

14. Ganesh chaturthi

A Ganesh Chaturthi egy jól ismert és világszerte ünnepelt fesztivál a hinduk körében.

Shri Ganesha, a híres elefántfejű isten, Shiva és Parvati fia. Az elefántfejűségét annak köszönheti, a Puránák szerint, hogy Parvati istennő, Shiva felesége egy agyagból készült szobrot formált, életet lehelt bele, és egyszer azt mondta neki, hogy őrizze a ház bejáratát, és akadályozza meg, hogy bárki belépjen.

Történt, hogy Shiva, miután hosszú időt töltött meditációval, szomjasan és éhesen hazatért, és be akart lépni a házba. Azonban Shiva nem ismerte fel a háza őrét, és egymásnak estek.

Shiva feldühödve levágta a fejét, és amikor Parvati kijött, látta a fej nélküli fiát, nagy bánatot telítette el a szívét. Shiva, hogy kedvére tegyen Parvatinak, megparancsolta a szolgálóinak, hogy vágják le és hozzák el az első élőlény fejét, amit látnak, és amely észak felé néz. Követték az utasítást, és egy elefánt volt az első lény, akit így találtak, odavitték hát Shivának, aki ráillesztette az elefánt fejét Parvati fiára. Ezért van Ganeshának elefántfeje.

Ganesha a hatalom és bölcsesség nagy istene. Nélküle, azt tartják, hogy semmit sem lehet sikerre vinni, ezért Ganesha imádata elengedhetetlen. Minden cselekedet, munka vagy vallásos szertartás előtt a mantrája recitálásra kerül, hogy ezáltal elnyerjük támogatását és áldását.

Ganesha az a hatalom, amely eltávolítja az összes akadályt a spirituális kereső útjából, és aki sikerhez segíti őt mind a világi, mind a spirituális életben.

Az elefántok nagyon erős és intelligens állatok, így Ganesha a bölcsesség és boldogság inkarnációja.

Ikonográfiai ábrázolásánál Ganesha járműve egy kis egér, ami az egoizmus teljes legyőzését szimbolizálja.

Két lába a tudás és a cselekvés erejét képviseli. Az elefántfej fontos, mert ez az egyetlen figura a természetben, amely az Om szimbólum formájára hasonlít.

A Ganesha Chaturthi napján gyakran meditálnak Shri Ganesha történeteire és nagy hittel és odaadással mondják el Ganesha imádságait az akadályok leküzdésére.

Van egy katha, vagy történet, amely szerint egyszer a hold nevetett Ganeshán, mire ő egy agyart dobott rá, és azt mondta, hogy senki ne nézzen a holdra Ganesha Chaturthi napján. Ennek a történetnek a szimbolikus jelentése, hogy el kell kerülni minden olyan társaságot, akik nem hisznek Istenben, és akik gúnyolják Istent, a Gurut és a Dharmát.

A Ganesha Chaturthi napja alkalmas arra, hogy új spirituális

fogadalmakat tegyünk, és imádkozzunk Shri Ganesha-hoz, hogy belső spirituális erőt adjon nekünk a dharmában indított minden vállalkozásához.

Ganesha Gayatri Mantra:

Om, Ekadantaya Viddhamahe, Vakratundaya Dhimahi,
Tanno Danti Prachodayat

„Imádkozunk ahhoz, aki egy elefántaggyarral rendelkezik, s aki mindenhol jelen van. Meditálunk és imádkozunk a bölcsességért a görbült ormányú, elefántformájú Úrhoz.

Meghajolunk azelőtt, akinek egyetlen elefántagyara van, hogy megvilágosítsa elménket bölcsességgel.”

A Ganesh Gayatri Mantra előnyei:

- A Ganesh Gayatri Mantra 21 napig való recitálása sikert hoz a mindennapi tevékenységekben.
- A Ganesh Gayatri Mantra 41 napig való recitálása eltávolítja a házassággal kapcsolatos problémákat.
- A Ganesh Gayatri Mantra 51 napig való recitálása segít a munkahelyi előléptetések elérésében.
- A Ganesh Gayatri Mantra 91 napig való recitálása siddhi-t hoz a Mantrában és a Tantrában.
- A Ganesh Gayatri Mantra 180 napig való recitálása teljes kegyelmet hoz Shri Ganeshától.

16. Rishi panchami

A Rishi Panchami az indiai bölcs Rishik tiszteletének napja.

A Panchami szó az ötödik napot jelenti, a Rishi pedig a bölcsét, látót. Így a "Rishi Panchami-t" a nagy bölcsök tiszteletének, megemlékezésének szenteljük.

Ez a fesztivál a Saptarishikhez kapcsolódik, arra a hét bölcsre utal, akik életüket az emberiségért áldozták, hogy életüket jobbra tegyék. Ezek a nagy bölcsöknek erős és mély vallási elveiknek köszönhetően a Dharmát és azon törvényeit tanították a tanítványaiknak, hogy a szeretet, az emberség és a tudás útját járassák.

A hét bölcs jelenlétének megidézésére imákat recitálunk, virágokat, különféle anyagokat, ételeket ajánlunk fel nekik. A nagy Saptarishik: Vasishtha, Jamadagmi, Gauthama, Vishvamitra, Bharadvaja, Atri és Kashyapa.

A Rishi-k nagy jelentősége az általuk hagyott örökségben, a Védákban rejlik.

Erre utalást a Bhagavad Gitában, a XVI. párbeszéd 23. és 24. versében találjuk:

„Aki elutasítja a shastra parancsait és vágyai készítése szerint cselekszik, ez az ember nem jut el a tökéletességig,

nem éri el a boldogságot, sem az élet legfelsőbb célját.

„A shastra legyen a mérce a tennivalók megkülönböztetésében és arról, amit kell vagy nem kell megtenni. Értsd meg a shastra utasításait és tanításait, majd ennek megfelelően hajtsd végre cselekedeteidet ebben a világban.

A Rishi Panchami jó alkalom arra, hogy megtisztuljunk és emlékezzünk a munkára, önfeláldozásra amit a Rishi-k hagytak maguk után és amit tettek az egész emberiségért. Legyünk hálával, alázattal és elismeréssel feléjük, áldozva valamennyit az időnkől a tiszteletükre.

Abhidhamban vasárnap reggel egy havan keretében ünnepeljük meg a nagytiszteletű Puja Gurudeva Swami Tilak születése napját, akinek a létezése nélkül nem olvasnád ezt, mert a Védikus Alapítvány sem létezne.

17. Pitri paksha

A Pitri jelentése: ősök; paksha: két hét.

Egy holdhónap két részre osztható:

1. Shukla Paksha - a „fényes” két hét, az újholdtól a következő teliholdig tartó időszak. Ez a két hét a növekedésnek és a terjeszkedésnek kedvez.
2. Krishna Paksha - a „sötét” két hét, a teliholdtól az újholdig tartó időszak. Ez az önvizsgálathoz, a szemlélődéshez, a megtisztuláshoz és az átalakuláshoz köthető.

Pitri Paksha a Bhadrapada hónap teliholdja utáni első napon kezdődik (a Gergely-naptár szerint szeptembernek vagy októbernek felel meg) és a következő újholdkor ér véget, ezt nevezük Sarva Pitri Paksha-nak.

Pitri Paksha az a 15 napos időszak, amely a védikus hagyomány szerint kedvez az ősök tiszteletének. Eme periódus utolsó napja a legkedvezőbb a felajánlások megtételére.

A legtöbb évben ez egybeesik az őszi nap-éj egyenlőséggel, amikor a nap az északi féltékéről áttér a délire.

Ily módon a Pitri Paksha igazodik a természet ritmusához és a különböző asztrális mozgásokhoz.

A védikus szövegekben a Garuda Purana és Vishnu Purana is megemlíti, hogy mennyire kedvező időszak ez az ősök tiszteletére és a hálaadásra. Köszönettel tartozunk nekik, hogy azok vagyunk, akik vagyunk és amilyenek vagyunk; köszönettel tartozunk nekik, akik előttünk jártak és ránk hagyták bölcsességüket, oltalmukat, szeretetüket. Ők, a család, amelyben születtünk, és rajtuk keresztül testet kaptunk, hozzáférést egy új lépéshez, szakaszhoz az önismeret útján.

Amikor a fizikai test abbahagyja tevékenységét a fizikai lét síkján, az Atman - az Önvaló - továbbra is létezik a lét más síkjain, amíg karmájuk révén visszatérnek, reinkarnálódnak.

Őseink, akik már elhagyták fizikai testüket, nem képesek a cselekvésre, nem tudnak olyan tetteket végrehajtani, amelyek előnyben részesítenék és segítenék őket a fejlődésükben. Mi vagyunk azok, akik értük cselekedhetünk. Az erős kapcsolódásunk révén ezekkel a felajánlásokkal megtisztítjuk azokat a cselekedeteket vagy karmákat is, amelyek bennünket hozzájuk kötnek.

Általában vizet, rizst és szezámmagot ajánlunk fel, hogy minden kedvezően alakuljon azon a létsíkon, ahol jelenleg tartózkodnak.

A napéjgyenlőségkor a Nap közvetlenül keleten kel fel, és közvetlenül nyugaton nyugszik. A Nap keresztezi a Föld egyenlítőjét, ezt nevezzük napéjgyenlőségnek. Ahogy a

napsugarak merőlegesen érik az Egyenlítőt, ahol a megvilágosodás köre áthalad. A napéjegyenlőség szó a latin *aequus* szóból származik, ami egyenlőt jelent, és a *noctis, nox* szóból, ami éjszakát jelent. Tehát a napéjegyenlőség napján a nappali és az éjszakai idő majdnem egyenlő. Szeptember 23-át a déli féltekén a tavasz kezdetének, az északi féltekén őszenek tekintik. Az északi és déli féltekén a napsugarak délben 90° -os szöget zárnak be az Egyenlítővel. Az árnyék hossza nulla az egyenlítőn. Ettől az időponttól kezdődően a napsugarak merőlegesen kezdenek esni a déli féltekére. Ettől a dátumtól kezdődően az éjszakák hosszabbak, mint a nappalok az északi féltekén. A déli féltekén ennek az ellenkezője történik. Ez a dátum az ősz kezdete az északi féltekén és a tavasz kezdete a déli féltekén. A megvilágosodási kör érinti a pólust. A Nap ezen a napon mindkét póluson látható. A nappal és az éjszaka egyenlő a Földön. Ez a dátum a 6 hónapos éjszaka kezdete az Északi-sarkon és a 6 hónapos nappal kezdete a Déli-sarkon.

18. Dipavali

A Dīpāvalī szó jelentése: fények füzére. Az elnevezés egy védikus ünnepet jelöl, amely különleges alkalom arra, hogy világosságot hozzunk belsőnkbe. A győzelmet szimbolizálja, melyet a jó a rossz felett, a világosság a sötétség felett arat. A Dīpāvalī az élet diadalának ünnepe mind társadalmi, mind személyes szinten. Ez az öröm és boldogság időszaka: együtt ünneplünk barátokkal és családtagokkal, megtisztítjuk és fénydíszbe öltöztetjük otthonainkat, magunk mögött hagyjuk mindazt, ami már nem szolgálja életünket. Finom ételeket készítünk, amelyet megosztunk másokkal, lezárjuk a múltat, és új lépéseket teszünk a jövő irányába. A Dīpāvalī személyes szinten azt jelenti, hogy befelé nézünk, meggyújtjuk a tudás lámpását elménkben, hogy megkülönböztessük a tudatlanság erőit, valamint hogy jóság és kiválóság ragyogjon bennünk. Lakṣmī istennő a fő istenség, aki ehhez az ünnephez kapcsolódik. Ő a jólét istennője, ezért ezen a napon tőle kérjük, hogy jólétet tudjunk teremteni a legkülönfélébb értelemben: anyagi vonatkozásban, családi kapcsolatainkban, társadalmi és munkahelyi helyzetünkben, és okvetlenül spirituális téren is. A spirituális jólétet az együttérzés, a megbocsátás és a jóság erényeinek fejlesztésével lehet elérni. E három kincs nélkül nincs spiritualitás, mert e három összetevő híján az elme

toxikus, beteg, és nem képes megnyílni a Dharma igazságának fénye előtt. Ezért kell elkezdenünk az együttérzés, a megbocsátás és a jóság erényeit erősíteni önmagunkban. És ahogy a Dharma szellemisége egyre nagyobb teret nyer életünkben, úgy egyre több együttérzést, megbocsátást és szeretetteljes jóságot nyerünk.

Dīpāvalī egy fontos időszak arra, hogy elgondolkodjunk és elemezzük gondolatainkat, szavainkat és tetteinket, és új megállapodást kössünk a sorsunkkal. Kezdjük el személyes átalakulást végezni a vichara (önvizsgálat) segítségével, hogy felismerjük előítéleteinket, negatív viselkedéseinket és rossz szokásainkat. Gondolkodjunk el azon, hogyan lehetünk kedvesebbek, szeretetteljesebbek, udvariasabbak, tisztelettudóbbak, ügyesebbek önmagunkkal és másokkal. Ily módon javíthatjuk Dharmánkat, és megoszthatjuk a világban a Dharma fényét. Dīpāvalī egy jó alkalom arra, hogy ünnepeljük és értékeljük az életet, és új, magasabb céllal tekintsünk a következő év elé. Dīpāvalī tehát a valódi új évünk a Dharma szerint.

Gandhi azt mondta, hogy az embernek megvan a lehetősége arra, hogy ő maga legyen a változás, amit a világban látni szeretne. Más szavakkal: ne várj arra, hogy mások változzanak, te magad változz!

Gyűjtsd meg azt a lámpást, amely a szívet világítja meg, a sajátodat és másokét.

Tedd ebbe a lámpásba az érzelmek és gondolatok viaszát, és tedd bele életed lángját. Nincs olyan változás a Dharma mezején, ami csak úgy magától történne.

Gyakorlat Dīpāvalī alatt

Gyűjts meg egy gyertyát, és pár percig csak a lángot nézd és lélegezz mélyen. Csukd be a szemed, és képzelj el, hogy a láng intenzíven ég a szívedben. Folytasd a mély légzést.

Meditálj a saját ragyogásodon, vagyis érezd, hogy ragyogsz, hogy nem nyomorúságban élsz. Érezd, hogy több jószág van benned, mint amit eddig fejlesztettél, és érezd, hogy sokkal inkább tele vagy az Önvalóddal, mint amikor szomorú vagy. Hagyd, hogy a szíved teljesen kinyíljon, és ölelje át a belső fényt.

Ezt a gyakorlatot végezheted Dīpāvalī alatt, és minden egyes alkalommal, amikor szükség van rá. Célja az, hogy megtisztulj a negatív, áldozati mentalitású blokkoktól, amelyek akadályoznak. Nyisd ki a szíved, és érezd, hogy ragyog benned a fény.

Van egy ima, amely így szól:

„om̐ asato mā sad-gamaya
tamaso mā jyotir-gamaya
mr̥tyor mā amrtaṁ gamaya
om̐ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ”

„Vezess minket a hamisságból az igazságba
A sötétségből a fénybe
A halandóságból az örökkévalóságba
Béke, béke, béke”

A bölcs Ashtavakra mondja az Ashtavakra Gitában:

„A bölcs ember a tudás által boldog. Boldog mert lát, boldog mert hall, boldog mert szagol, boldog mert ízlel, boldog mert tapint. De boldogsága nem függ ezek egyikétől sem. A boldogsága a tudáson alapszik.”

Sadhana Napló

Szánj időt még ma, hogy írsz a sadhana naplódba.

1. Készíts egy listát azon személyes tulajdonságaidról, amelyek elnyomják a belső fényedet: kapzsiság, harag, lustaság, irigység, féltékenység stb.

Milyen félelmeid vannak, amelyek sötétségben tartanak és a élet egy szegletébe szorítanak, megakadályozva a fejlődésedet?

Kezd el a naplót így, ezzel a listával, és fogadd meg, hogy megszabadulsz ezektől a "tulajdonságoktól", egyesével, már most és mindenkorra.

Tudd, hogy a sadhana alapja a hit és akarat.

2. Készíts egy listát azokról a tulajdonságokról, amelyek táplálják a belső fényedet: együttérzés, jóság, nagylelkűség, szeretet képessége, erőfeszítés, áldozat, kedvesség stb., és fogadd meg, hogy folyamatosan ápolod ezeket a tulajdonságokat, itt és most, és mindenkor.

Fogadd meg, hogy nem veszíted szem elől ezeket.

Amikor a negatív tulajdonságok elhomályosítanak, emlékezz a pozitívakra.

Soha ne tekintsd magad lehangoltnak vagy értéktelennek, mert valójában te a Paramatman vagy. Nem lehetsz egy számár, nem lehetsz rossz, csak kapcsolatba kell lépned a belső Paramashiva fénnel.

Soha ne tekintsd magad alsóbbrendűnek vagy képtelennek, keresd meg a szereped a lilah-ban, Isten játékában, amit Isten minden hívőjének kijelöl.

3. Azonosulj egy transzformáló formulával, például válaszd a kedvességet, és fogadd meg, hogy udvarias leszel. Talán soha nem köszönsz az embereknek, de fogadd meg, hogy üdvözölni fogsz bárkit, akivel találkozol, még akkor is, ha nem ismered. Fogadd meg, hogy mindig mosolygós leszel, és nem úgy tűnsz majd, mintha egy karót nyeltél volna. Mosolyogj, és fogadd meg, hogy hetente viszel valami édességet egy szomszédodnak, vagy megosztasz valamit, amit főztél vagy vásároltál, vagy a munkatársaiddal. Fogadd meg, hogy felhívod azt, akit rég nem hívtál fel, de akinek hívásoddal örömet okozhatsz.

Sok minden van, amit tehetsz.

Amit meg kell találnod a személyes transzformációd során, az az, hogy mi a belső fényed és azt oszd meg.

Ha keserű arccal élsz, az csak belső sötétséget hoz.

Swami Tilak azt mondta, hogy egy rossz hanghordozás is elegendő ahhoz, hogy valaki letérjen a spirituális útvjáról és depresszióba essen. Mindez azt jelenti, hogy gondolkodj el azon, hogyan lehetne úgy ünnepelni Dīpāvalit, hogy szíveket

kössünk össze.

Tanulj meg hallgatni, mosolyogj az emberekre, még a metrón, az üzletben is, majd tanulj meg figyelni, kelts jó rezgéseket, és alkalmazz kedves gesztusokat.

Dīpāvalī és a Három Istennő

Dīpāvalī alatt három istennőt ünnepelnek egyszerre: a tudás istennőjét, Shri Sarasvati Devit, a miszticizmus és aszkézis istennőjét, Shri Parvati Devit, és a bőség istennőjét, Shri Lakshmi Devit.

Shri Lakshmi-t a gazdagság istennőjének tekintik, de sokkal többet képvisel a materiális gazdagságnál.

A négy keze a védikus élet négy alapvető értékét szimbolizálja: artha, dharma, kama és moksha.

- Artha: anyagi jólét,
- Dharma: az élet művészetének tudása,
- Kama: az élet örömeinek megfelelő élvezete,
- Moksha: a szenvedésből való megszabadulás.

Ez a négy szempont elválaszthatatlanul jelen vannak Shri Lakshmi-ban: erkölcs, jólét, szeretet és felszabadulás.

Belső Sadhana

Ha szeretnéd, végezheted az alábbi sadhanákat:

A MANTRA HASZNÁLATA: OM GAM SHRIM
MAHALAKSHMYAI NAMAH

A Ganesha Lakshmi mantra eltávolítja az akadályokat, amelyek gátolják a fejlődést. Rendszeres recitálása, eltávolítja azokat az akadályokat, amelyek megnehezítik életcéljaid elérését.

Ez a tantra segíthet javítani ezeken a körülményeken, segít eltávolítani bizonyos akadályokat a prarabdha karmánkban.

A MANTRA HASZNÁLATA: OM AIM SARASVATYAI
NAMAHA

Ez a mantra a szellemi gazdagság és tudás elérésére szolgál, hogy szert tegyünk a sztoikus bölcsességre, és hogy az élet dolgai ne befolyásoljanak negatívan. Ez a mantra Sarasvatinak van szentelve, aki a Dīpāvalī ünnepén is tisztelt istennő.

Ez a mantra hasznos mindenki számára, bármikor, hogy javítsa az értelmi képességeket és a megértés szintjét. Használható azok számára, akik szeretnék jól megérteni a Szent Írások üzenetét. A reggeli időszak vagy az este is jó alkalom arra, hogy invokáljuk az értelem, intelligencia, megértés erejét, még ha csak egy malát recitálunk végig akkor is, miközben egy gyertya lángja előtt ülünk.

A MANTRA HASZNÁLATA: OM SHRIM SRIYAI NAMAHA

Fontos, hogy képesek legyünk élvezni az élet apró részleteit. Az emberek gyakran valami nagyon fontos dologra várnak, hogy majd az boldoggá teszi őket, miközben elfelejtik az élet örömeit, apró boldogságait megélni. Ez a mantra különösen arra szolgál, hogy növelje a boldogság és élvezet képességét.

Segít abban is, hogy felépüljünk a romokból, bánatból, stb.

Aki mindig elégedett, békésen fogja vezetni az életét, és a békés élet gazdag élethez vezet.

Recitáld ezt a mantrát egy gyertya lángja mellett, legalább egy malával.

A tantra magja a mantra, elengedhetetlen, hogy higgyünk a mantra transzformáló erejében.

19. Gītā jayanti

A Bhagavad-Gītā a Prasthanatraya egyik eleme, melyek a Vedanta Darshana alapvető szövegei, vagyis azok az Írások, amelyek a Vedanta filozófia megismeréséhez szükségesek. Ebben a szövegben egy olyan tanítást találunk, amelyben a mester beszél a tanítványához és a tanítvány kérdéseket tesz fel ezzel a témával kapcsolatban, vagy bármit, ami a szívében és elméjében felmerül a téma kapcsán. A mester ebben a szövegben श्री कृष्ण, a Megtestesült Istenség, a tanítvány pedig egy nagy harcos és herceg, Arjuna. A beszélgetés egy csatatéren zajlik, közvetlenül a Kurukshetra háború előtt, amelyben két család és azok szövetségesei összecsapnak, hogy eldöntsék, melyik család fog uralkodni a királyság felett.

Arjunát súlyos kétségek gyötrik, amikor látja a szembenálló seregeket csatára készen, mert nem tudja, mi lenne a helyes: harcolni vagy sem. Shri Krishna szeretné helyes irányba vezetni Arjuna gondolatait, elméjét és érzelmeit, ezzel visszahelyezve őt a Dharma ösvényére. Ennek leszünk tanúi, amikor olvassuk vagy tanulmányozzuk a Bhagavad-Gītā-t, amely felfedi számunkra a tudást arról, hogy mit kell tennünk, és hogyan kell cselekednünk az életben hogy tudatosak legyünk, és fény ragyogjon a tetteinkben.

A beszélgetésben csupán egy kérdés lelhető fel, amely akkor hangzik fel, amikor Arjuna teljesen elveszett és kétségbeesett a csata előtt, és így szól Krishnához: "Segíts, kérlek!". A párbeszéd 18 fejezetből áll, amit a nagy bölcs, Vyasa Muni, állított össze, aki a Védákat is egybefoglalta. A Bhagavad-Gītā a jóga természetéről szól, és azt az alapvető kérdést tárgyalja: "Én a test, az elme, vagy Shiva vagyok?"

Shri Krishna a tudat és az érzékek uralásának szükségességéről beszélt, hogy ne jelenjen meg a félelem, a kétely bármely pillanatban, amikor az élet próbára tesz bennünket. Emellett tanított a cselekedetek isteni odaadásának (az isteneknek való felajánlásának) szükségességéről, és megmutatta az egyetemes Én vagy az isteni nagyságát. Beszélt az avatárról és annak küldetéséről. A természetben megnyilvánuló energia tulajdonságairól. A transzmigrációról, vagyis a lélekvándorlásról a különböző testeken keresztül. Az Isten iránti odaadásról. A szenvedésből való felszabadulásról és a samsara (a születés és halál örök körforgásából való) megszabadulásáról. Arról, hogyan kell kapcsolódni az istenekhez, és hogyan ismerjük meg az Önvalót. A Jógáról és a Védantáról.

Mindezen témákról olvashatunk a szent védikus írásokban, de a Bhagavad-Gītā egy összefoglalója ezeknek az Írásoknak 18 párbeszédben. Ezáltal egy könnyen hozzáférhető és érthető életvezetési kézikönyvvé válik. Valójában az egész beszélgetés lényegét abban foglalhatjuk össze, hogy megértsük az Önvalót, mint az egyén valós mivoltát, az Önvalót mint Istent, a kettő közötti kapcsolatot, és hogyan szabadíthatjuk meg az Önvalót az "egyéniségtől", és egyesíthetjük azt az istenivel.

ÖT ALAPVETŐ TÉMA, AMELYEK KIHATNAK AZ EMBERI ÉLETRE, ÉS A BHAGAVAD GHITÁBAN TÁRGYALÁSRA KERÜL:

1. **Īsvara**, vagyis Isten mint a Dharma maga, aki irányítja és szabályozza az egész létezést.
2. **Az élőlény szenved**, mert nem ismeri Īsvara-t. És mivel nem tudja szabályozni magát a Dharma szerint, élete káosz és üresség.
3. **A Prakriti** vagy az anyag természete, amely maya, egy illuzórikus energia, amely elhomályosítja az Īsvara tudatot, és csapdába ejti az ént, megnehezítve számára, hogy felismerje a valódi mivoltát.
4. **Hogyan éljük megfelelően az életünket.**
5. **Tudni, mi a cselekvés természete**, mivel ez elkerülhetetlen és köt bennünket - hogyan használhatjuk a cselekvésen túlmutató utat a megvilágosodáshoz.

ALAPVETŐ LECKÉK A BHAGAVAD GITÁBAN AZ EMBERI ÉLETHEZ:

1. **KULCS:** Az első fontos tanítás a II. fejezet 47. slókájában található:

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥

*karmany-evādhikāras te mā phaleṣhu kadāchana
mā karma-phala-hetur bhūr mā te saṅgo 'stvakarmaṇi*

Ez azt jelenti, hogy el kell végezned azt, amit a kötelességed előír, de nincs jogod követelni a cselekedeteid eredményének

gyümölcsét, és ami még fontosabb: soha ne tekintsd magad a cselekedet végrehajtójának, sem a cselekedetek eredményeinek okozójának.

A Padma Puránában, (Lótusz Puránában) ezt az állítást olvashatjuk:

„Csakis Īsvara az univerzum ura, Ő a vezető, aki irányít és szabályoz mindent. Ezért mi nem vagyunk, bármennyire is felsőbbrendűnek képzeljük magunkat, az univerzum urai.” Īsvara minden élőlény ura. Ez az első kulcs a cselekvés végrehajtójának téveszméjének feladására, ami azt jelenti, hogy elismerjük, hogy a valódi cselekvő Īsvara. Ezért nem lehetünk lusták, sem tétlenek, és el kell végeznünk a kötelességeinket anélkül, hogy bármely feladatot fárasztónak, gyűlöletesnek vagy terhesnek tekintenénk, beleértve a fenntartáshoz kapcsolódó munkálatokat is.

2. KULCS: Fontos, hogy tudatosak legyünk a haláltól és a születéstől való félelem hiányáról. Nem vagyunk a test vagy az elme, hanem tman, (a valódi Én). A haláltól való félelmet elkell hagyni, mert ez korlátozza életünket, és megakadályozza a test és az elme felszabadulását a halál pillanatában. Ez a félelem a ragaszkodásban fejeződik ki, és sokat szenvedünk miatta, mivel az ego az életet arra használja, hogy nevet, hatalmat és gazdagságot szerezzen, hogy jelenlétét megtartsa az elvégzett cselekedetek által. Nem kell aggódnunk valami olyan dolog miatt, ami elkerülhetetlen, hanem arra kell koncentrálnunk, hogy olyan életminőséget alakítsunk ki, amely összhangban van azzal az igazsággal, hogy bármikor meghalhatunk.

A Bhagavad-Gītā II. párbeszédének 20. slókájában ezt olvashatjuk:

न जायते म्रियते वा कदाचिन्ना यं भूत्वा भविता वा न भूयः ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥

*na jāyate mriyate vā kadāchin nāyam bhūtvā bhavitā vā na bhūyah
ajo nityaḥ śāśhvato 'yaṁ purāṇo na hanyate hanyamāne śarīre*

A lélek nem születik, és nem is hal meg soha; és miután egyszer létezett, nem is szűnik meg létezni. A lélek születés nélküli, örökkévaló, halhatatlan és kortalan. Nem pusztul el, ha a test elpusztul.

Az tman mentes a 6 különböző típusú transzformációtól, amelyeken az ego keresztülmegy az élet során:

1. létezni a méhben (astu) → 2. születés (jāyate) → 3. növekedés (bardate) → 4. szaporodás (viparinamate) → 5. csökkenés (apakṣiyate) → 6. halál (vināśyati) → Ezek a 6 átalakulás a testre vonatkoznak, nem az Ātman-ra.

3. KULCS: Ne hajtsunk végre logikátlan dolgokat az életben, vagy ne cselekedjünk tudatosság nélkül. Az Isten nem fogja megoldani az életedet helyetted, Īśvara csak biztosította neked az eszközt a helyes élethez, a Dharmát, hogy tudd, hogyan kell cselekedni, mikor és miért. Az élet rövid, az idő pedig rendkívül értékes, ezért korlátoznunk kell magunkat a számunkra kijelölt cselekedetek végrehajtására.

A Bhagavad-Gītā III. párbeszédének 35. slókájában ezt olvashatjuk:

श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥

*śhreyān swa-dharmo viguṇaḥ para-dharmāt sv-anuṣṭhitāt
swa-dharme nidhanam śhreyaḥ para-dharmo bhayāvahaḥ*

Sokkal jobb, ha valaki a számára előírt kötelességét teljesíti, még ha hibázik, akkor is; mint egy másikat, jóllehet tökéletesen. Jobb a kötelesség teljesítése közben meghalni, mint a másik útját követni, amely tele van veszélyekkel.

20. Dattatreya jayanti

Egyszer, Brahma, Vishnu és Mahesh együttesen úgy döntöttek, hogy próbára teszik Anasuya tisztaságát, aki a bölcs Rishi, Atri, felesége volt. Elmentek hozzá kéregetni, mintha szannyaszinok lennének, miközben ő meztelenül volt, és bizonytalan volt abban, hogy mit tegyen ebben a helyzetben: egyrészt adományt kellett adnia, másrészt nem akarta megmutatni magát meztelenül senki előtt, aki nem a férje. Ezért elméjében a férjére koncentrált, rajta meditált, és megöntözte Brahmát, Vishnut és Shivát egy kis vízzel, amelyet férje lábának mosásához használt, ami azonnal három kisbabává alakította a három istenséget.

Amikor a bölcs Atri hazaérkezett, már tudta, mi történt, mivel isteni látomása volt. Megölelte őket, amitől egyetlen gyermekekké váltak, két lábbal, egy testtel, három fejjel és hat karral.

Ez a gyermek, Dattatreya, nagy bölcs lett, minden rishi és aszkéta imádta őt. Kedves, békés és barátságos volt, egy avadhuta, elvonult személy, aki mindig meztelen volt. A Vedanta igazságát prédikálta az Avadhuta Gita szövegében, ahol megtalálhatjuk tanításait és az Önvaló felismeréséről szóló tapasztalatokat.

Egy alkalommal Yadu király találkozott vele az erdőben, és meglátva az arcát, megkérdezte, mi a boldogságának titka, és ki a Guruja.

Dattatreya így válaszolt: „Csak a Önvaló az én Gurum. Azonban huszonnégy élőlénytől és tárgytól tanultam bölcsességet, így ők is az én Gurujaim.”

Majd elmagyarázta a huszonnégy guru nevét és azt, hogy mit tanítottak neki:

1. A földtől tanultam a türelmet és a mások iránti jótékonyságot.
2. A víztől tanultam a tisztaság tulajdonságát.
3. A levegőtől tanultam a ragaszkodás nélküli létezését.
4. A tűztől tanultam, hogyan ragyogjak az Önismeret fényében és a lemondásban.
5. Az égtől tanultam, hogy az Önvaló mindenütt jelen van, de nem érintkezik semmilyen tárggyal.
6. A holdtól tanultam, hogy az Önvaló mindig tökéletes és változatlan; csak az ezt fedő rétegek, adalékok korlátozzák és vetítenek árnyékot rá.
7. Ahogyan a nap a különböző vízfelszíneken különféle tükörképeket hoz létre, úgy Brahman is a tudat tükrében megannyi formát ölt különféle testekben. Ez az, amit a naptól tanultam.

8. Egyszer láttam egy galambpárt a fiókáikkal. Egy vadász hálót állított, és elfogta a fiókákat. Az anyagalamb nagyon ragaszkodott a fiókáihoz, és amikor ő is a hálóba esett, fogságba került. Ebből megtanultam, hogy a ragaszkodás a földi rabság alapvető oka.

9. A piton nem szalad az étel után. Elégedett azzal, amit kap, és egy helyen marad. Ebből azt tanultam, hogy ne figyeljek az ételre, és elégedjek meg azzal, ami adatik.

10. Ahogyan az óceán mozdulatlan marad, még ha számos folyó is ömlik belé, úgy a bölcsnek is mozdulatlannak kell maradnia mindenféle kísértés, nehézség és szenvedés közepette.

11. A látás érzékének kordában tartása és az elme fókuszálása az Önvalóra az a lecke, amit a molytól tanultam.

12. Egy kis adag ételt veszek csak magamhoz egy helyen és egy másik helyen is csak keveset, mindezt az éhségem csillapítására. Nem vagyok teher a házigazdának. Ezt a leckét a fekete méh tanította nekem, amely több virágból gyűjt mézet.

13. A méhek nehezen gyűjtik a mézet, de egy vadász könnyen elveszi tőlük. Ebből megtanultam, hogy hiábavaló dolgokat felhalmozni.

14. A hím elefánt, akit elvakítanak a vágyai egy nőstény elefánt láttán, beleesik egy fűvel borított gödörbe. Ezért kell felülemelkedni a vágyakon.

15. A szarvas, aki a zene iránti vonzalom miatt kerül a vadász csapdájába, megtanítja, hogy nem szabad obszcén dalokat hallgatni.

16. Ahogyan az éhes, mohó hal könnyen ráharap a csalira, úgy az éhes, mohó ember is könnyen elveszíti függetlenségét, és tönkreteszi magát.

17. Volt egy táncosnő, akit Pingalának hívtak. Miután elcsigázódott a kliensek utáni sok keresgéléstől, kétségbeesetten, majd mély álomba merült, be kellett érnie az aznapi keresletével. Ettől a bukott nőtől azt tanultam, hogy a remény elengedése vezet a megelégedettséghez.

18. A varjú talált egy darab húst. Más madarak üldözőbe vették és megtépázták. Elengedte a húst, amitől békét és nyugalmat talált. Ebből megtanultam, hogy az ember mindenféle problémától és nyomorúságtól szenved, amikor a testi élvezetek után rohan, de olyan boldoggá válik, mint a madár, amikor elengedi őket.

19. A kisgyerek, aki még szopik, gondtalan, nem ismeri az aggodalmat és szorongást, és mindig boldog. Tőle megtanultam a gyermeki örömet.

20. A lány rizst hántolt. A karkötői nagy zajt csaptak, amikor a férje házából látogatók érkeztek. Hogy megszüntesse a zörgést, levette őket egyenként. Amikor kettő maradt csak, még akkor is keltettek némi zajt. Amikor már csak egy maradt a csuklóján megszűnt a zaj és nyugalom teremtődött. Ettől a lányból tanultam meg, hogy a sokaság élés vizsályt, zűrzavart és veszekedéseket eredményez. Még két ember

között is lehetnek felesleges szavak vagy konfliktusok. Az aszkétának vagy sannyasinnak egyedül kell élnie.

21. A kígyó nem épít saját lyukat. Azokban a lyukakban lakik, amelyeket mások ástak. Hasonlóképp, az aszkétának sem szabad saját házat építenie. Templomban vagy mások által épített barlangban kell élnie.

22. A nyíl készítőjétől tanultam a mély mentális koncentráció képességét.

23. A pók a szájából hosszú fonalat húz, és hálót sző. Aztán ő maga is beleakad a saját hálójába. Az ember is olyan hálót sző a saját gondolataival, amiben megakad. Így a bölcs embernek minden világi gondolatot el kell engednie, és csak Brahmanra kell gondolnia.

24. A bogár kukacot fog, elviszi a fészkébe, és megcsípi. A szegény kukac, aki folyamatosan attól fél hogy a bogár visszatér és megcsípi, folytonosan a bogárra gondolva bogárrá válik. A bogártól és a kukactól tanultam meg azt, hogy az Önvalót kell folyamatosan szemlélni; így elhagytam minden ragaszkodást a testhez, és elértem a felszabadulást. A király nagyon meg volt hatva, amikor meghallgatta ezeket a bölcs történeteket Dattatrejától. Elhagyta a világot, és folyamatos meditációba merült.

Dattatreya nem ismerte az intoleranciát vagy az előítéletet. Bölcsességet tanult minden forrásból, amely csak az útjába került. Minden bölcsességet kereső embernek követnie kell Dattatreya példáját.

A nagy bölcs, avadhuta, Dattatreya ünnepén ajánlott, hogy keljünk korán, Brahmamuhurta idején és meditáljunk. Tartsunk böjtöt és imádkozzunk egész nap, vonuljunk el, felejtjük el a testet és azonosuljunk az Önvalóval. Tanulmányozzuk Dattatreya nagyszerű műveit: az Avadhuta Gitát és a Jivanmukta Gitát. Tegyük tiszteletünket Dattatreya alakja előtt (vagy a saját Gurunk előtt).

Határozzuk el, hogy követni fogjuk Dattatreya nagy tanításait, hogy fel tudjuk ismerni az Önvalónkat.

21. Amavasya, Purnima, Ekadashi

Amavasya az újhold napja, amikor a hold minden energiáját a növényi világra irányítja. Az indiai hagyomány szerint Amavasya idején nem szabad levelet tépni, növényt vagy fát vágni, mert úgy tartják, hogy a hold ereje, amely a gyógyító növények forrása, minden növényt átjár. A tulasi leveleit sem szabad leszedni ezen a napon, mivel az tiszta fény.

Purnima a telihold napja. A telihold azért "teli", mert a nap fényével telik meg. A Nap energiája adja az életet ezen a bolygón, minden biokémiai folyamat a fénytől függ a különböző elemek együttes működésének a hozzájárulásával. A Nap, az Agni (Tűz) egyik legerősebb megnyilvánulása. A telihold napján a hold hatása különösen erős a tudatunkra. Azt mondják, hogy ha változtatást szeretnénk indítani az életünkben, a karakterünk valamely aspektusában, akkor érdemes a teliholdhoz igazítani.

Bhagavad Gita 15. dialógus, 12. sloka:

यदादित्यगतं तेजो जगद्धासयतेऽखिलम् ।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥

*yad āditya-gatam tejo jagad bhāsayate 'khilam
yach chandramasi yach chāgnau tat tejo viddhi māmakam*

“Azt a ragyogást, amely a naptól származik, amely az egész világot megvilágítja, amely a holdban és a tűzben van, tudd, hogy ez a ragyogás ez Én vagyok.”

A hold felelős az összes növény és fa gyógyító hatásért. Úgy tartják, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn a hold és a növényi világ között. A hold sugarai különösen befolyásolják a növényeket, amiből így a növények gyógyító tulajdonságokkal teltekeznek fel.

Bhagavad Gita 15. dialógus, 13. sloka:

**गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।
पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥**

*gām āviśhya cha bhūtāni dhārayāmy aham ojasā
puṣhṇāmi chauṣhadhīḥ sarvāḥ somo bhūtvā rasātmakah*

“Áthatva a földet, minden élőlényt táplálok energiámmal. Holddá válva minden növényt az élet levével táplálok.”

A Purnima a telihold napja, Amavasya az újhold napja, és minden 15 napban van egy Ekadashi, amely a telihold utáni 11. nap és az újhold utáni 11. nap.

A mentális állapotunk összefügg a hold mozgásával. Az Ekadashi napján a hold és a mentális energia egymásra hatása azt eredményezi, hogy a tudatunk az Ajña csakrában, a két szemöldök között összpontosul. Ezért könnyebb

koncentrálni ezeken a napokon.

Szokás és hagyomány, hogy ezen a napon különféle böjtöket tartunk. A böjt lehet az, amit a Guru javasol, vagy amit az egyén saját maga választ, figyelembe véve egészségi állapotát, munkáját stb.

Minél többet eszünk és töltjük meg a gyomrunkat, annál kevésbé vagyunk képesek koncentrálni, mivel a tudatnak egy része a nyersanyagok feldolgozására összpontosít.

Mivel az Ekadashi napján fiziológiailag és asztrálisan is könnyebben koncentrálnunk, az emberek, akik meditálni akarnak, gyakran böjtölnek ezen a napon, mivel a koncentrációs képességük sokkal erősebb.

Ezen kívül egyértelmű, hogy mi magunk is részei vagyunk a naprendszernek, és így elválaszthatatlanok vagyunk a rendszer többi elemétől. Nem vagyunk különálló testek a föld felszínén, hanem a naprendszer részei vagyunk, egy óriási család, amelynek a Nap a feje, és a bolygók, égitestek a tagjai. Nem vonhatjuk ki magunkat a csillagok hatása alól.

A tudat nem spirituális, hanem anyagi természetű, mivel az étel finom essenciája – amit nemcsak közvetlenül a szájunkon keresztül veszünk be, hanem minden érzékszervünkön keresztül – hozzájárul a tudat (vagy mentális anyag) kialakulásához. Így a tudat is egy nagyon finom anyag, amely mindenből építkezik, amit felveszünk, magunkhoz veszünk. Így az étel bizony hatással van a tudatra.

A sukshma sharira (finom test vagy energiatest) központjaiban található az energiaközpontok, azaz a csakrák. A "csakra" szó örvényes mozgást jelent, és a területen felhalmozódó és áramló energiára utal.

A hold hatással van a csakrákra, és mivel a tudatunk ezeken a csakrákon keresztül mozog, a hold hatása kihat a tudatra is.

A tudatnak több lakóhelye van a csakrákban. Az egyik ilyen hely az Ajña csakra, a két szemöldök között, ahol a tudatunk akkor van, amikor ébren vagyunk. Egy másik hely, ahol a tudat pihen, az az Anahata csakra, az együttérző szív, mély alvásnál. A hold hatása miatt a tudat az Anahata csakrában van az újhold idején, és az Ajña csakrában a telihold idején. Könnyebben érhetjük el a nyugodt és koncentrált tudatállapotot Ekadashi napján.

Mindezekről találunk leírást a Védákban, amit az ősi tanítók hagytak ránk. Az Ekadashi napok alkalmasak a meditációra, és segítenek növelni a tudat feletti uralmat és önfegyelmet, ezért a böjt és aszketizmus. Az Ekadashi böjtje nemcsak asztrális és spirituális előnyöket, hanem fizikai előnyöket is kínál, mivel pihenteti az emésztőrendszert és javítja a meditációs képességet.

A meditációval töltött élet olyan élet, ami filozófiával teli és van idő gondolkodni az életünk dolgairól, de semmi sem működik, ha nem tanuljuk meg elengedni a gondolatot a csendben és nem hagyjuk hogy a tudat az Önvalóban áramoljon.

Ünnepeljük az életet és annak szépségét együtt! Induljunk

felfedező útra együtt és az ünnepek között kutassuk létünk titkait! Az ünnepek alkalmával pedig egyesítsük erőinket és emeljük tudásunkat a következő szintre, így haladva az önmegismerés útján, sanghában, a Guru vezetésével, mantrával!

लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ।

Lokāḥ samastāḥ sukhino bhavantu

"Legyen minden lény boldog és szabad."

सह नाववतु
सह नौ भुनक्तु
सह वीर्यं करवावहै
तेजस्वि नावधीतमस्तु
मा विद्विषावहै
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

Om saha nāvavatu
Saha nau bhunaktu
Saha vīryam karavāvahai
Tejasvi nāvadhītamastu
Mā vidviṣāvahai
Om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ॥

Om! Ó oltalmazzon mindkettőnket; tápláljon mindkettőnket;
Dolgozzunk együtt nagy energiával,
Tanulmányunk legyen erőteljes és eredményes;
Ne vitatkozzunk kölcsönösen.
Om! Legyen bennem békeség!
Legyen béke a környezetemben!
Legyen béke a rám ható erőmben!

Köszönetnyilvánítás

Hálásan köszönjük Magyarországnak Kormányának, hogy támogatta ennek a könyvnek a létrejöttét, melynek segítségével sokakhoz eljuthat ez az útmutató. A hindu ünnepekör bemutatása a védikus iratok és mesterünk tanításainak kivonata. Esszencia, tehát tartalmaz, de ugyanakkor könnyen értelmezhető és követhető iránytű. Segítségével egyszerűen hozzájuthatunk egy olyan eszköz- és tudástárhoz, melynek használatával életminőségünkön és az egészségünkön is javíthatunk. Kitartó gyakorlók pedig az Önvaló felfedéséhez is közelebb kerülhetnek.

Védikus Ünnepek

Swami Shankaratilaka

Azoknak ajánljuk ezt a könyvet akik betekintést szeretnének nyerni a védikus vallás legfontosabb ünnepeibe. Egy teljes ünnepkört járunk be, ahol a fesztiválok megannyi arcukat fedezhetjük fel. Ezen ünnepek olyannyira humánusak, hogy az életünk minden aspektusára rezonálnak. Bepillantunk az egészen könnyed és rendkívül szórakoztató ünnepektől kezdve a több dimenziót átszelő és az emberi lét titkának feltárását megcélzó rituálék sokszínű világába. Célunk, hogy a védikus kultúrát érthetően ugyanakkor mélységeiben és magasságaiban is bemutassuk.

VÉDIKUS DHARMA HINDU KÖZÖSSÉG
International Vedic Foundation **MAGYARORSZÁG**

VÉDICA EDITORIAL ©
VEDIC FOUNDATION OF THE HIMALAYAS

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2024.

ISBN: 978-999-615-0-2-2-7

9 786150 227009